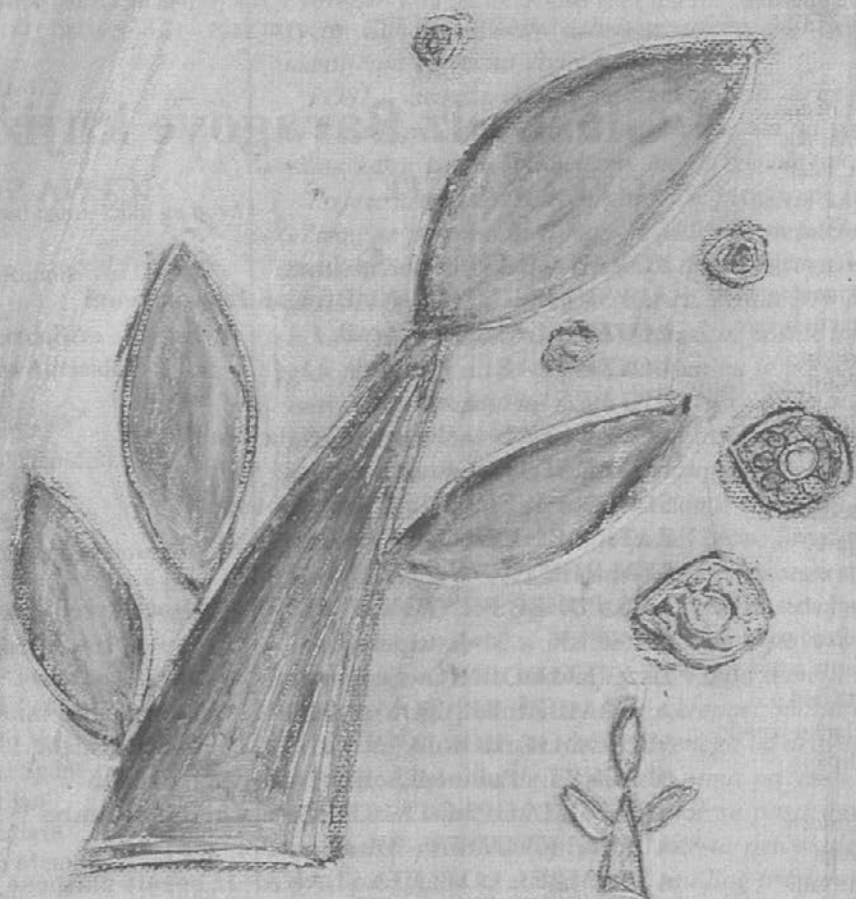

misli

THOUGHTS

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) Katarina Mahnič + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 - E-mail: misli@infochange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

ŽE KAR DOLGO se nismo oglasili z revijo. Decembrska številka je bila zgodnja, tale, dvojna, pa je malo pozna. Hvala lepa za vsa božično novoletna voščila na naslov Misli in meni osebno! Nekatera, bolj izredna voščila, ki so namenjena tudi vam, boste lahko prebrali v reviji, drugih pa nismo mogli vključiti, če je na primer kdo želel prek revije pozdraviti svoje sorodnike in prijatelje. Morda bo drugič krajša pot, če jim vošči kar osebno...

Tokrat je v Mislih odmev na božične praznike. Hvala vsem, ki ste poslali poročila! Pogledali pa smo tudi v prihodnost. Pred nami je postni čas. Razmišljanje o tem obdobju cerkvenega leta lahko preberete v uvodnem članku izpod peresa novega patra Filipa iz Sydneyja.

Glede papeževega obiska v Sloveniji zaradi njegovega zdravstvenega stanja, pa tudi zaradi v bistvenih točkah nerešenega odnosa med Cerkvijo in državo, ni še nič gotovega in so možnosti odprte tam od maja do septembra. Priporočam, da vseeno ne odlašate z obiskom v Sloveniji.

Sicer pa: prelistajte in berite. Naslednja številka bo kmalu tu!

M. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

ZORAN CILENŠEK - Špela

ALPSKI KVINTET - Na Brezjah že zvon zvoni

LOJZE SLAK - Popotnik 1

LOJZE SLAK - Popotnik 2

BIG BEN - Stara mama

LOJZE SLAK - Raj pod Triglavom

LOJZE SLAK - Stari spomini

SIMONA WEIS - Mati, največji uspehi

ZATE SLOVENIJA - različni izvajalci

SEM RIBENČAN URBAN

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Otoček sredi jezera

HENČEK - Moje uspešnice

ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

MAGNET - Polnočni poljub in največji uspehi

BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre

ALPSKI KVINTET - Veselo po domače

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Iz bogate glasbene skrinje

Gornje in druge kasete (poglejte v junijsko številko Misli) lahko naročite po pošti. Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK in nosi naslov Jesen. Leto 1999 je namreč Mednarodno leto ostarelih, leto jeseni življenja. Zato vam bomo na fotografijah prek celega leta predstavljali portrete starejših ljudi vseh narodnosti in ras, saj je prav strpnost do različnosti ena največjih in najlepših prednosti življenja v Avstraliji.

Post je pred nami, kako ga bova preživela?

p. Filip Rupnik

Leto 48, št. 1/2
Januar, februar 1999

Post je pred nami, kako ga bova preživela

- p. Filip Rupnik

- stran 1

Voščilo uredništva - stran 3

Sv. družina Adelaide

- p. Janez - stran 4

Naše nabirke - stran 5

Pismo o slovenščini VIII.

- Mirko Mahnič - stran 7

Z vseh vetrov - stran 8

Križem avstralske Slovenije

- stran 10

Znamke - stran 15

Sveti Frančišek Asiški

- Marija Kmetova - stran 16

Tonček iz Potoka

- p. Bazilij Valentin - stran 18

Sv. Rafael Sydney

- p. Valerijan - stran 20

Izpod Triglava - stran 22

Sv. Ciril in Metod Melbourne

- p. Metod - stran 25

Kotiček mladih

Mt. Eliza - več kot 20-letna

tradicija počitniške kolonije

- Saša Ceferin

- stran 28

Naše počitnice

- Iris Dietner - stran 28

Križanka - stran 30

Kdo se prepozna na fotografiji?

- stran 30

»Molitev s postom in miloščino je boljša, kakor spravljati zaklade sveta. Zakaj miloščina izbrisuje grehe. Miloščina pomaga doseči usmiljenje in večno življenje.«

POST – vse kaže, da je to vsakdan mnogih, da ne bi izgubili vitkosti, da bi bili zdravi... Marsikdo se tudi zaveda, da jih več pokopljeta žlica in vilice, kakor katera koli bolezen: morda edinole rak zavzema prvo mesto.

Pa je to tisti post, o katerem govori Sv. pismo (npr. Izaija v 58. poglavju)? »Zakaj se postimo in ti tega ne vidiš, se mrtvičimo, in se ti za to ne meniš?« Bog odgovarja: »Glejte, ob dnevu svojega posta hodite po svojem poslu in priganjate vse svoje delavce. Postite se v prerekanju in prepiru in se bijete z zlobno pestjo. Vi se danes ne postite tako, da bi se slišal vaš glas na višavi. Ali je to post, kakršen mi je po volji, dan, ko se človek mrtviči? Da pripogibaš svojo glavo kakor ločje in ležiš na raševniku in pepelu? Mar boš to imenoval post in Gospodu všečen dan? Ali ni to post, kakršen mi je po volji: da raztrgaš krivične sponje, da jarma vezi odpneš, da tlačene osvobodiš in zlomiš sleherni jarem; ni li v tem, da lomiš lačnemu svoj kruh in pripelješ bedne brezdomce v hišo? Ko vidiš nagega, da ga oblečeš, in se ne odtegneš svojemu sorodniku po krvi? ...«

Sv. Peter Krizolog (+450) nam v zvezi s temi prerokovimi – božjimi – sporočili naroča, da moramo post povezovati z molitvijo in usmiljenjem. Zato takole pravi: »Trije temelji so, na katerih stoji vera, se dviga pobožnost in sloni krepost: molitev, post in usmiljenje. Nihče naj jih ne skuša razmikati enega od drugega, ker ne prenesejo ločitve. Kdor ima le en temelj, nima pa vseh treh, nima ničesar. Zato, kdor moli, naj se posti, kdor se posti, pa naj bo usmiljen in naj usliši prosilčevo prošnjo, ker ta pričakuje uslišanje. Kdor si pred prosilcem ne zamaši ušes, mu Bog prisluhne. Tisti, ki pričakuje usmiljenje, naj se sam usmili; kdor prosi za milosrčnost, naj jo sam uresničuje; kdor hoče na posodo dobiti, naj posodi. Prosilec je nepošten, ako zahteva to, kar bližnjemu odreka. Človek, sam sebi bodi merilo usmiljenja: tako, kakor hočeš in kolikor hočeš. Želiš, da bi koj dosegel usmiljenje? Z isto naglico se ti usmili svojih bližnjih na tak način! Molitev torej, usmiljenje in post, naj bodo naš zagovornik in obramba pri Bogu, enoten troglasni zagovor.

Če se postiš, pa usiha tvoje usmiljenje, vedi, da usiha tvoja njiva; kar pa seješ v usmiljenju, bo do vrha napolnilo tvojo shrambo. Zato, o človek, glej, da z varčevanjem ne boš izgubljal, zbiraj z razdajanjem. Kar daš revežu, daš sebi (Jezus bi ti rekel 'daš meni'!

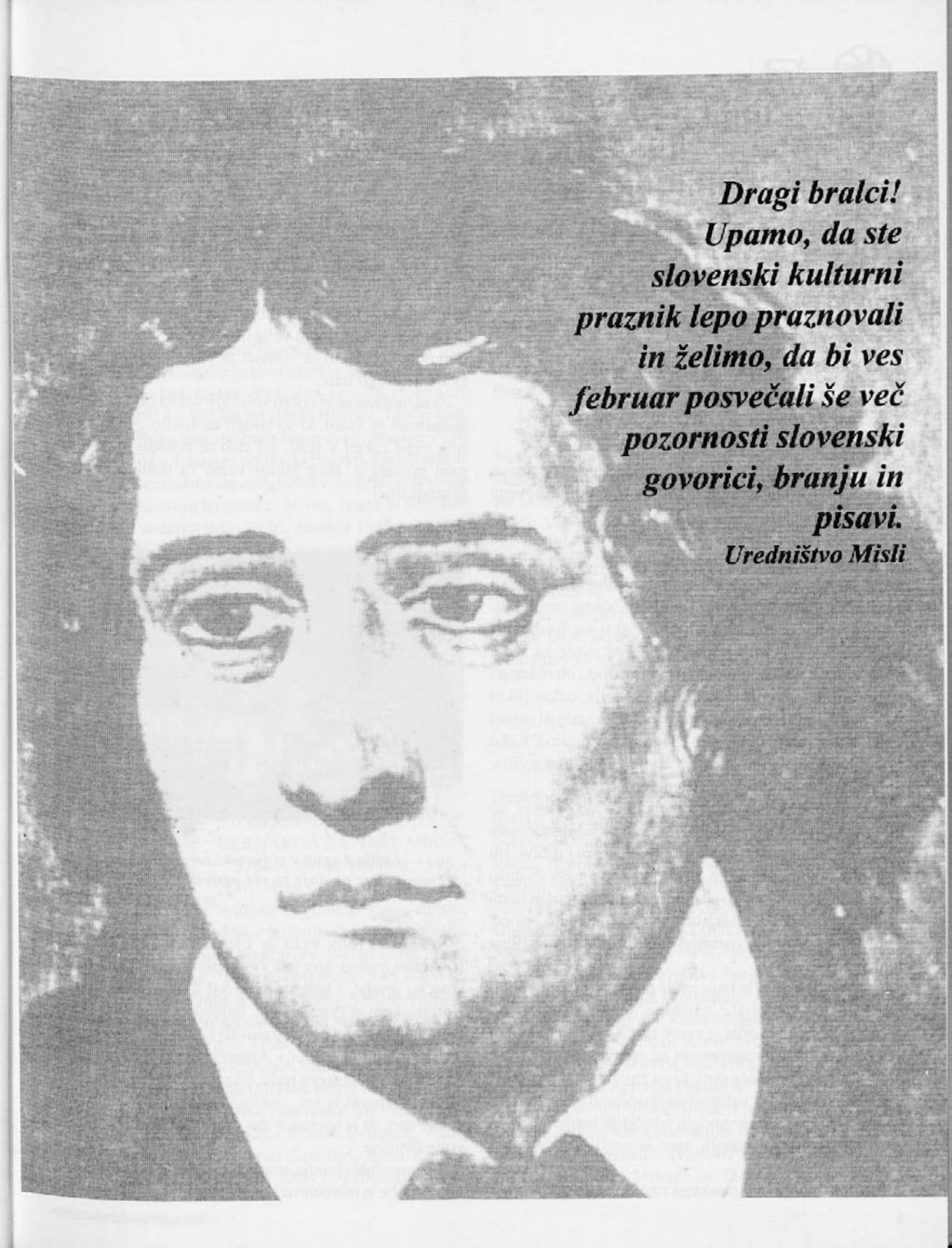

Mt 25,40), kajti česar ne boš prepustil bližnjemu, tudi sebi ne boš ohranil«, zatrjuje sv. Peter Krizolog že v 5. stoletju.

Skoraj istočasno pa je zapisal sv. papež Leon Veliki (+461), »ker se mora kristjan nenehno izpopolnjevati, se mora truditi še z večjo gorečnostjo, da bo izpolnil apostolsko zapoved štiridesetdnevnega posta, ki ni samo v odpovedi hrani, ampak predvsem v življenju brez greha« in nadaljuje: »Dolžnemu in svetemu postu pa nobeno delo bolj ne pristoji, kot miloščina, ki pod skupnim imenom del usmiljenja obsega vse vrste dobrih del (op.: tudi odpuščujoča ljubezen). Vsi verni so lahko istega duha, čeprav niso vsi enako bogati. Del usmiljenja je veliko, tako da jih morejo opravljati zaradi njih raznolikosti ne le bogati, ampak tudi manj premožni in revni, če so le pravi kristjani. Različni so po možnosti dajanja miloščine, enaki pa so si lahko po blagosrčnosti.«

Kdor nima prilike, da bi se seznanil z bogastvom duhovnih dnevnic (Ura bogoslužnega branja), je prikrajšan za spoznavanje teh pomembnih navodil za postni čas. In vendar je potrebno, da za to zvemo vsi, da bomo lažje oblikovali svoje življenje po božjih in cerkvenih navodilih in kot luči svetili drugim (Mt 5, 16), da bomo spoznali program, ki nam ga je pokazal Gospod. Ob Jezusovih besedah »vi ste luč sveta«, je sv. Frančišek v pismu vsem vernim zapisal, da moramo biti bratje in sestre ter matere Kristusu Gospodu tako, da ga nosimo v svojem srcu in z življenjem spričujemo drugim... Če bomo tako delali, se bomo lahko dan za dnem veselili božjih posegov v naši okolici; se bomo veselili, ko bomo zvedeli, da je nekdo, o katerem smo bili prepričani, da je 'daleč', spoznal Kristusa, se ga oklenil in zdaj z besedo in zgledom pomaga okolici na poti k Bogu. Kdor bo zares preživljal post, čas svojega spreobrnjenja, ne bo niti pomislil, kako 'neumno' Bog ravna, ker je nekoga povabil, naj mu sledi. Vedeti moramo, če je iz Savla naredil tako pogumnega apostola in misijonarja, more tudi iz Savla naših dni napraviti kaj podobnega. Zavrgli bomo miselnost 'starejšega brata' (prim. Lk 16, 11-32 in Vrnili se bom k očetu, 145), ki godrnja in Očetu očita, da se je veselil 'bratove vrnitve'... Kakšno je doživljanje postnega časa z molitvijo, postom in usmiljenjem, pa celo s prejetjem obhajila, ko kdo niti slišati noče, da je Bog z ljubeznijo pogledal na določenega človeka, - ko pobesni ob novici o taki božji ljubezni in zakriči: »tega, da ta hodi v cerkev... nočem niti slišati, ga predobro poznam... Le vprašajte katerega koli iz naših krajev, pa vam bo povedal...« Da, molitev, post in usmiljenje so nam zares potrebni... Usmiljenje ne le do lačnega in nagega, ampak še posebej do lačnega božje besede, božjega kruha, usmiljenje odpuščajoče ljubezni človeka, ki misli, da je kristjan.

Ni nam potreben post zaradi naše vitkosti in telesnega zdravja, ampak zaradi prožnosti v življenju evangelija, po temeljitem spreobrnjenju, po vstajenju iz groba naše zaverovanosti v našo 'pravičnost'.

*Dragi bralci!
Upamo, da ste
slovenski kulturni
praznik lepo praznovali
in želimo, da bi ves
februar posvečali še več
pozornosti slovenski
govorici, branju in
pisavi.
Uredništvo Misli*

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O. Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487

Praznično vzdušje se počasi umirja, šolske počitnice so mimo in otroci so spet v šoli in si nabirajo novega znanja in modrosti.

Praznovanje je bilo za božične in tudi noveletne praznike obeleženo z večjim obiskom kot prejšnja leta. Tudi mladina in odrasli so pri bogoslužju sodelovali z večjim zanimanjem kot doslej. Vsi iščemo novih poti za sodelovanje pri bogoslužju. Tako so ljudje pri polnočnici v procesiji prinesli prižgane sveče za svoje rajne, katerih smo se spominjali med prazniki ob obletnici smrti. Kljub temu, da so minila desetletja, odkar jih ni več med živimi, pa se jih njihovi zdaj že starejši otroci vsako leto z veliko ljubeznijo spominjajo v molitvi. Kako bi se jih ne, saj so jim darovali življenje in jih vzgojili v dobre kristjane in pridne Slovence.

Tudi jaslice, ki nikoli ne manjkajo v naši cerkvi, so bile za praznike nekaj posebnega, čeprav je bila namesto zelenega mahu puščavska trava. Vsak se rad ustavi, jih pogleda in pomodruje. Za otroke so prava paša za dušo in oči. Pravzaprav so največ njim namenjene, mnogi starši pridejo ravno zato k maši z otroki, da si ogledajo jaslice. Tudi to je pastorala, oznanjevanje, približevanje Boga ljudem.

Za Novo leto je bilo letos prvič pri maši zbranih toliko ljudi kot ob nedeljah; navadno so vsi utrujeni od neprespance noči. Morda je vzrok ta, da se vsi staramo, ni več tako zagnanega zanimanja za zabave. Ko se človek umirja, vedno bolj išče poti, ki ga zbližujejo z Bogom.

Po maši so bili vsi vabljeni na novoletno osvežitev, po klepetu, dobri volji in mnogih izrečenih lepih željah za leto, v katero smo vstopili, smo se razšli vsak na svoj dom.

Praznik našega misijonskega zavetnika Svete Družine

smo praznovali na prvo nedeljo v januarju. Pri nas je že tradicija, da nas za ta naš družinski praznik obišče adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Kadarkoli nas obišče, vedno omeni msgr. Jezernika. Posebno vez čuti z nami Slovenci. Pred začetkom svete maše je nadškofa v imenu skupnosti pozdravila Rosemary Poklar, slovenski šopek pa mu je izročila hčerka Ane Zupančič. Ob koncu maše je nadškof blagoslovil in nagovoril vsakega otroka posebej, nato se mu je Filip Ivančič zahvalil za obisk in ga povabil na skupno kosilo. V dvoranici pa se je dobra volja nadaljevala skoraj do dveh popoldne. Nadškof je odhajal prijetno razpoložen. Na svidenje drugo leto.

Za razpoloženje in dobro voljo gre velika zahvala našim kuharicam in vsem, ki so stregli za kosilo. Nikomur ni bilo treba čakati v vrsti, vsi smo se posedli in žene so nam postregle. Bog plačaj vsem za pomoč in lepo praznovanje!

Lidija Lapuh v slovenski cerkvi Sv. Družine ob žegnanju bere prošnje za vse potrebe Cerkve. V ozadju je adelaidski nadškof.

Naša cerkvena veža je olepšana z lepo antično izložbeno omaro, kjer je v vsej lepoti razstavljeno razno kmečko orodje, s katerim se je naš človek preživil na Notranjskem in Primorskem. Izdelal jo je gospod Franc Lavrenčič, ki v Južni Avstraliji živi že 22 let, pred tem pa je živel petindvajset let v Argentini in se tudi poročil z Argentinko španskega rodu, Suzano, s katero imata štiri otroke. Daroval je les, steklo, ključavnice in veliko ur dela. Pravi, da je to njegov dar slovenski verski skupnosti svete Družine.

Razno poljsko orodje, vozove za različne potrebe, kose, vile, grablje in miniaturne konje, kozolec in veliko drugih

stvari pa je izdelal Lojze Poklar. Koliko ur je bilo vloženih v rezljanje vesta samo Lojze in Bog. Vsak predmet je tudi poimenovan in opisano je, zakaj se je uporabljal. Vsak, ki stopi v vežo, takoj zagleda to lepo omaro z orodjem. Lozetu Poklarju se lepo zahvaljujem za darovane predmete, prav tako Lozetu in Bojani Penko za podarjene predmete, ki so našli svoje mesto v naši cerkveni veži.

Omaro si je ogledal tudi adelaidski nadškof, jo pohvalil in se zahvalil darovalcem. Vsem Bog povrni.

Ob koncu lanskega leta je sestra smrt obiskala Mt. Gambier. Dvaindvajsetega novembra je zaradi srčne kapi umrla **Katarina Cetin**. Pokojna je bila rojena 9. septembra 1914 v Hinjah pri Ilirski Bistrici. Tam je tudi preživela otroška leta, spoznala Ivana in 15. januarja 1939 sta se poročila v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Zaradi težkih razmer in komunizma sta emigrirala v Avstralijo. S seboj sta pripeljala svoje tri otroke: Nives, Ivana in Mirjam. Po naporni vožnji z ladjo so 26. oktobra 1959 prispeli v Fremantle. Nato so se preselili v Nangwarry, kjer sta oče Ivan in hčerka Nives dobila delo v lesni industriji. Kmalu se je družina zaradi šolanja otrok preselila v Mt. Gambier. Zdaj že pokojni sin Ivan je odšel v Adelaido zaradi študija, za njim so odšli starši in ostali v Adelaidi vse do Ilove prerane smrti julija 1997. Nato so se odselili k hčerki v Mt. Gambier. Smrt je presekala srečno življenje in tako je ostal Ivan sam. Rožni venec je bil v župnijski

cerkvi naslednji dan, 26. novembra pa maša zadušnica. Po maši smo pokojno Cetinovo mammo pospremili na božjo njivo, kjer čaka vstajenja.

Pokojna Cetinova mama je bila globoko predana slovenski skupnosti. Dokler sta bila v Adelaidi, sta z možem rada prihajala k slovenski maši. Tudi pri gradnji sta finančno pomagala, mama je imela vedno skrb za duhovnika, vedno je rada kaj spekla in prinesla ali pa je mož Ivan med tednom prinesel duhovniku dobrot. Hvala mama za vse! Ostala boste za vedno zapisana v naši skupnosti in naših srcih kot dobra, prijazna in skrbna mama. Zdaj uživajte s svojim sinom Ivanom mir pri Bogu. Bog naj vam bo za vse bogat plačnik.

Bliža se 13. februar, obletnica blagoslova naše cerkve. Na ta dan se bomo spomnili kulturnega praznika Franceta Prešerna in njegovega pesniškega dela za slovenski narod. Po maši pa bomo imeli BBQ, upam, da ne bo preveč vroče. Vse rojake lepo vabim na naše praznovanje.

Sedemnajstega februarja, na pepelnično sredo, je sveta maša zvečer ob 7.30. Med mašo je pepeljenje. V postnem času je vsak petek zvečer ob 7.30 sveta maša in križev pot. V postu bo ob petkih in nedeljah pred sveto mašo priložnost za spoved.

p. Janez

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$150.- Milan Beribak; **\$95.-**

Justi Mrak; **\$85.-** Ignac Ahlin, družina Lagondar, Leon Robar;

\$60.- Florian Falež; **\$55.-** Kristina Radesich, Egidij Markežič; **\$50.-** Maura Vodopivec, Štefan Žalik, Peter Bižal, Ivica Mitic, John Cvetkovič; **\$45.-** Cirila Neubauer; **\$40.-** Franc Purgar; **\$35.-** Slavko Tomšič,

Pavla Zemljak, Antonia Šabec, Anton Vozel, Mark Coby, Roman Turk, Luisa Prpić, Franc Kodrič, Eli Šorn, A+M Urbančič, Juliana Kolaric, Anton Vidmajer, Janez Robar,

Jože in Silva Novak, Anton Gržina, Maria Patafta, Tereza Cresi, Franc Danev; **\$30.-** Ferdinand Slevac, Marija Pongračič, Ida Zorich; **\$25.-** Franjo Brisevac, Franc Petek, Evgen Bizjak, Gabriel Gomizel, Anna Kodrič,

Lojze Rezelj, Helena Oppelli, **\$20.-** F+J Bresnik, Martin

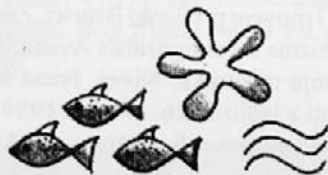
Berkopec, Milan Prešeren, Andrej Grlj, Ivan Smole, Slavko Drezga, Ivan Hozjan, Jože Dobrovšek, Marjan Saksida, Anton in Marta Suša, Marija Butkeraitis, Ivanka Penca, Ivan Stanislav Prosenak, Emilija Kuzma, Pavla Fabian, Maria Taubner, Maria Velišček; **\$15.-** Ana Zupančič, Franc Kovče, Zofija Juryszczuk, Irena Grassmayr, Jože in Milka Oblak, Alejandro Kogovšek, Jože Kučko, Jože Vicic, N.N., Ivan Jenko, Ana in Ivan Horvat, Karel Horvat, Francka Butinar, Bogomir Stibilj, Ernest Rutar, Matija Cimerman, Anton Brne, Anton Kociper, Maria oginski, Franc Magdič, Jože Lapuh, Olga Horvat, Draga Vadnjak, Albin in Zora Gec, Barbara Marinčič, Tomaž Možina, Nada M Čargo, Paula Pregelj, Marija Kromar, Antonija Poklar, A+M Tuksar, Jože Grilj; **\$10.-** Štefan Plej, Viktor Bizjak, Franc Maver, Frančiška Ludvik, Tatjana Tee, Lotte Rafolt, Stefka Valentan, Tereza Kaiser, Janez Kucler, Ivanka Žabkar, Milena Baetz, Štefanija Vitez, Mihael in Tereza Žilavec, Maria

Podobnik, Milka Šerek, Anton Spiclin, Angela Tušek, Nada Slavec, Alojz Hrast, Maura Vodopivec, N.N.E., Ivan Strucel, Marjan Lauko, Jože Juraja, Ana Lešnjak, Marija Bertoneclj, Milan Vran, Jože Bole, Antonija Stanson, Sergio in Anna Bencic, Mirko Godec, Marica Tomažič, Branko Jerin, Marjan Vihtelič, Vinko Tomazin, Tone Jesenko, Anica Sivec, Marjan Peric, Franc Rolih, Hermina Koroša, Marija Podgornik, Tilka Matjašič, Ivan Majcen, Elizabeth Kenda, Elvira Čuk, Viktor Javornik, Jožef Stemberger, Antonija Vučko, Terezija Jošar, Ivan Šuštarčič, Hinko Hafner, Max Hartman, družina Vuga, Štefan Kolenko, Cecilija Pirnat, Jože Brožič, Lojzka Vučko, Ivanka Bratoš; **\$5.-** S. Budin, Helena Hilla, Maria Stefanic, Franc Kolenc, Maria Bole, Alojz Fabjančič, Slavko Poje, Marija Krnel, Stojan Žele, Mary Kavcic, Marija Boeleckey, Franc Brenčič, Stanislav Frank, Ljudmila Schmid, Slavko Ursic, Veronika Robar, Miriam Klemen, Leopolda Križman, Savo Tory, Mirka in Bruno Zavnik, Alojz Rus, Miro Vuga, Branka Iskra, Marija Lotrič, Milena Vidau, Katica in Louis Širca, Maria Milič, Ludvik Lumbar, Terezija Novak, Valerija Sedmak, Jožef Rakar, Bojana Penko, Anton Kristan, Abram Zorko, Branko Tavčar, Jožefa Porok, Joe Belovic, Janez Kociper, Jože Plevnik, Veronika Seljak, Alexander Gubic, Darina Cervinski, Frančiška Kavčič, Jože Gojak, Maria Leban, A+A Brožič, Jože Tomažič, Lojz Kerec, Anamarija Zver, Paulina Pahor, Silvo Bezgovšek, Ivan Zupan, Ivanka Jerič, Frank Gril, F. Končina, Franc Car, Irma Ipavec, Danica Lusetič, E+S Fretze, Maria Gorjan, Ema Simčič, Marija Lipec, Ana Vok, Lidija Bole, Mira Urbanc, Emil Sosič, Maria Žiberna, Hilda Vidovič, Matilda Klement, John Ploy, Angela Povh, Anica Smrdel, Marija Božič, Josephine Urbančič, Albin Smrdelj, Martin Pečak, Lydia Bratina, Štefka Tomšič, Mariana Smit, Jožef Barat, Albin Kurinčič, Jožefa Mikuš, Marta Potkonjak, Danilo Mrsnik, Zlatko Skrbiš, Milena Birska, Dora Srebroff, Sonja Trebše, Milka Zidar, John Marinič, Jože Kalc, Drago Jakovac, Terezija Simunkovič, Franc Matjašič, Mili Vili Vesel, Gracijela Remec, Majda Skubla, Marcela Bole, Frank Tomažin, Peter Tomšič, Marija Medved, Drago Barbiš, Petrina Pavlič, Ivanka Tomšič, Bruno Pavšič, Anton Gjerek, Slavko Jernejčič, Ema Peckham, Danica Bizjak, Olga Zlatar, Jože Košorok, Roman Ursič, Marjan Zadnik, Silva Jereb, Štefanija Premrl, Andrej Lenarčič, Alojz Ludvik, Olga Todorovski, Jože Marinc, Olga Mezinec, Stan Mlinar, Marina Rogl, Justina Glajnarič, Anica Kalc, Matilda Krašovec, J. Kotarski, Angela Djikič, Jože Blažič, Stanko Jaklič, Toni Švigelj,

Milan Gorišek, Herman Šarkan, Franc Baša, Mirko Ritlop, Angela Brala, Gizela Voda, Slavica Brumec, Jože Žele, Emil Pantner, Franc Mramor, Anton Markočič, Stanislav Tomšič, Evgen Brajdot, Jože Lipovž, Marija Leich, družina Oman, Franc Visočnik, Tinka Urh, Toni Lovrec, Anita Pleško, Magda Pišotek, Iva Woppel, Zdenka Novak, Lucija Srnec, Slava Kastelic; **\$3.-** Ana Likar; **\$2.-** Rudolf Jamšek;

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$35.- Vinko Lunder, **\$30.-** Milka Brožič (namesto božičnih voščil) **\$20.-** Anton Kociper, Marta in Anton Kristan, Alojz Gašperšič, Terezija Gosak; **\$15.-** N.N. (namesto božičnih voščil), družina Vektelič; **\$10.-** Marija Boelckey, Slava Kastelic; **\$5.-** Mira Urbanc.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$500.- družina Lagondar; **\$50.-** France in Iva Benko (namesto cvetja na grob Ane Dranginis), družina Plesničar, Ernesta Vran, France Benko, Matilda Klement, Zdravko Čuk; **\$35.-** Maria Ternar; **\$20.-** Marija Boelckey.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$100.- Lojzka Vučko; **\$65.-** Martin Berkopec; **\$50.-** Franc Danev; **\$30.-** Emilija Rutar; **\$20.-** Marija Krnel.

ZA MLADE IZ ZIMBABVEJA

\$20.- Zinka Černe.

ZA PETRA OPEKO – MADAGASKAR

\$50.- Antonia Šabec.

ZA DOM POČITKA MATERE ROMANE

\$25.- Feliks Lužnik.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$50.- Emilia Lonza, Terezija Jošar; **\$20.-** Zinka Drezga.

ZAVOD SV. STANISLAVA V ŠENTVIDU

\$50.- Ernesta Vran; **\$30.-** T+L Švigelj (v spomin Juretu Tomažiču).

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji, VIII.

Mirko Mahnič

Pred nadaljevanjem naj ponovim opomin, da zgolj slovnična pravilnost in zunanja izlikanost govorenja še ne ustvarjata omikane in prepričljivega izražanja, ki ga dosežemo le s pomočjo iskrenosti, odprtosti in strpnosti, neposrednosti, ljubeznivosti in prijaznosti. (Ne morem se upreti skušnjavi, da ne bi omenil Prešernove pogoste rabe izrazov 'ljubezniv', 'prijazen', večkrat tudi 'prijeten', 'priljuden': dekletova "lepota, ljubeznivost vsa", "kdo znal popisat' ust bi ljubeznivost", "luč ti ljubezniva", "pet' ljubeznivost tvojo in lepoto"; "kadar prijazno nasmeješ se", "so prijazne Štajerke", "le njemu prijazno se smeja oko", "gledaš, draga, me prijazno", "prijazno v svoji šegi me pozdravi"...)

Doslej smo se pogovarjali o nemi govoricci telesa, o govoricci dihanja, molka, smeha in joka, celo o govoricci srca in misli, zadnjič pa že začeli premišljevat o 'pravem (glasnem) govorenju' in omenili že nekaj govornih možnosti oz. načinov (predvsem krajših: vzklike, kletve, psovke, žalitve, klince, pozdrave, pohvale, izrekovanje čestitk in sožalja, zahvale, ukaze. Pri tem smo se spomnili, **da moramo paziti na to, kaj, kje, kdaj, komu in kako govorimo**, in poudarili, da nas morajo voditi skrb za izbor misli in besed, smisel za mero ter občutek za lepo.

Oglejmo si zdaj še najrazličnejše (daljše, obsežnejše) govorne možnosti, ki nam jih narekuje vsakdanje življenje in se nam jih posreči včasih bolj včasih manj uspešno uresničevati, saj ima vsaka od njih svoje zakonitosti, ki jih moramo poznati in se jim podrežati.

Nastejmo nekatere in premislimo, v kolikšni meri smo jim kos:

sporočanje (informacija), branje (glasno), govor (kot nastop), pridiganje, pogovarjanje, recitiranje, deklamiranje, odrsko govorenje, pripovedovanje, predavanje, poučevanje, razlaganje, razpravljanje (diskusija), prepričevanje, spraševanje (pri intervjuju), ugovarjanje, pričevanje (npr. pred sodiščem), molitev (glasna – molitveni obrazci ali osebna molitev), samogovor (ne le tisti, ki ga imajo starejši, tudi samogovor umetnikov, raziskovalcev, športnikov (pred štartom), tudi prepevanje (z besedilom), žal tudi opravljanje, obrekovanje, ovajanje in še katere zlorabe govorenja.

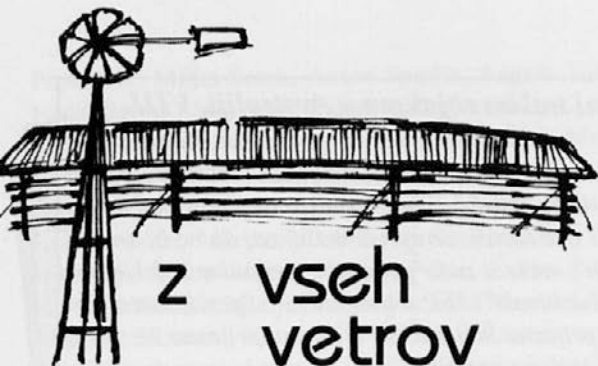
Za vsa ta izjavljanja – če hočemo, da so učinkovita – veljajo zahteve po njihovi vsebini in smislu, potrebnosti in primernosti ter po razumljivosti, primernem trajanju in ustrezni glasnosti. Ustavimo se vsaj pri treh, ki jih pogosto uporabljamo: to so **branje, govor (kot nastop) in pogovarjanje**.

Pred pojavom radia in televizije je bilo v navadi družinsko branje pri kosilu ali po večerji, posebno v zimskem času; omenimo branje v šoli, v cerkvi, javno branje razglasov in oznanil, branje bolnikom in predšolskim otrokom, umetniško branje pred občinstvom, branje napovedovalcev in igralcev pred mikrofonom...

Na javno branje se moramo pripravljati: premišljati besedilo in ga razčleniti (ni vse enako pomembno), izvleči smisel, poiskati pomembne poudarke, določiti vdihne in pavze, hitrost in primerno glasnost, "prežvečiti" besedilo, tako da ne zanemarimo nobenega glasu (soglasnika, samoglasnika, polglasnika). Nikar brez priprave k javnemu branju! Ni dovolj, da bralec razume vsebino, njegova naloga je, da jo naredi razumljivo, pregledno, lepo in sočno tudi poslušalcem, ki jim je neprijetno, če so namesto sprejemljivega branja prisiljeni prenašati še zanikrno, ohlapno izrekovanje, pohabljanje in požiranje besed, nekakšno govorno brezvetrje brez ritmov in razgibanosti (dinamike) in nemalokrat celo neodpustljivo momljanje.

Paziti je treba, da branje doseže slehernega izmed poslušalcev, tudi tistega, ki daleč v nekem kotu živčno, pa zaman napenja ušesa. Javno brati pomeni nositi moralno odgovornost do poslušajoče skupine in do vsakega posameznika v nji. (Znano je, da je bilo javno branje v prejšnjih časih cenjeno kot izjemna umetniška spretnost – prim. Tolstoj, Vojna in mir).

Opešanje oz. kar izumrtje skupnega družinskega in prijateljskega branja pomeni veliko škodo za medsebojno sporazumevanje, duhovno rast in življenjsko veselje posameznika in družbe. Morda se pa le še zgodi, da si prijazna družba prireja bralne večere, da mož prebere svoji ženi kakšno lepo misel, da fant svojemu dekletu prebira pesmi. Rekli boste: Saj to ni res, saj dandanes to ni več mogoče! Pa naredite vsaj vi, da bo mogoče. Pozdravljeni.

z vseh
vetrov

SAN FRANCISCO - Hvaležen spomin na Angelo Gospodarič, 17. 5. 1905 – 12. 4. 1998.

Kdo je ne pozna, če je le kdaj bral poročila iz San Franciscusa izpod njenega peresa, ki jih je dolga leta pošiljala v Ameriško domovino, Ave Marijo in še kam. Teh njenih dopisov zdaj ne bo več. Letos zgodaj zjutraj na veliko noč je zapustila ta svet in končala svoje dolgo in plodno življenje. Čeprav je skoraj dočkala svoj 93. rojstni dan in je bila slabega zdravja, še ni resno mislila, da se ji dnevi iztekajo. Njena pozitivna in nepopustljiva volja prebroditi vse težave, ji je dajala upanje, da bo izvedla še vse načrte, ki si jih je zastavila. Bog pa jih je prekrizal in jo odpoklical k sebi prav na sončno jutro svojega vstajenja. Bil sem ob njeni postelji na njenem domu, ko se je njena duša ločila od utrujenega telesa, nekje okrog petih zjutraj, 12. aprila 1998.

Prišel sem k Angeli proti koncu januarja in bila me je vesela. Takoj sem videl, da nujno potrebuje pomoč, oziroma bi res morala biti v poklicni oskrbi kakšnega starostnega doma. Imela je komaj kaj moči, da je s palico in mukoma pridrsala iz sobe v sobo. Iz svojega doma sploh ni hotela, rekoč: »Saj se bom kmalu počutila bolje.« Verjel sem ji, ko sem ugotovil, da je jemala napačna zdravila. Njene zelo otekle noge so se kmalu po tem, ko je začela jemati prava zdravila, res izboljšale. Moč pa se ji ni vrnila. Zdravje se ji je vsak dan slabšalo, tako da je ostala kar na postelji oziroma zofi.

Angelino življenje se je začelo 17. maja 1905. Rodila se je kot najmlajša hčerka v številni družini Alojzija Gospodariča in Marije, roj. Klemenčič, v Radečah pri Zidanem mostu. Po končani osnovni šoli je šla na učiteljske v Ljubljano in leta 1925 postala učiteljica. Ko so Nemci izganjali Slovence iz Zasavja, da bi tam naselili Kočevarje, je bila Angelina družina v Radečah zaprta ter nato deportirana v Nemčijo. Tam sta pred koncem vojne umrli njena 83-letna mama in sestra Rezika. Leta 1945 so se preživeli člani družine vrnila na

dom v Radeče, Angela pa je bila usmerjena v begunstvo. Do njihovega snidenja ni prišlo, dokler se ni Angela vrnila na obisk iz Amerike, menda prvič leta 1962, nato pa še leta 1975, za 50-letnico diplome na učiteljskišči.

Angela je prišla v Vetrinje že 8. maja 1945, ko nas je bilo veliko šele na poti. Hitro se je znašla in prevzela in organizirala šolstvo pod najtežjimi pogoji. Devetindvajsetega junija je začela učiti na slovenski begunski šoli v Št. Vidu ob Glini, 20. oktobra je prevzela upraviteljstvo šole v Kellerbergu. Tu je ostala do 28. februarja 1946 in potem odšla v Spittal, kjer je nadaljevala s poukom do preselitve v Ameriko. Povsod je bila zgled zavedne Slovenke in navdušene vzgojiteljice.

Štirinajstega avgusta 1949 je Angelo iz Bremenhavna v Nemčiji pripeljala v Ameriko ladja General Leroy

Eltinge. Pristala je v New Orleansu, Louisiana, od koder je šla z vlakom v San Francisco. Tam se je prijavila na državno učiteljske in po dveh letih marljivega študija dobila učiteljsko diplomu. Tako je dobila službo v majhnem mestu Pixley, CA. Čeprav ji je diploma dovoljevala učenje vseh osnovnih razredov in tudi junior high school, se je posvetila pouku v vrtcu. Pri njenih

priljubljenih malčkih je najbolj uživala in jim največ koristila. V višjih razredih, oziroma starejšim otrokom, mi je rekla, lahko pomagaš priti do znanja, mlajše pa izoblikuješ in na njihovo osebnost vplivaš za celo življenje. Kot učiteljica je bila zelo priljubljena in prepričan sem, da je tam preživela svoja najsrečnejša leta. Ko sem jo nekoč vprašal, če ji je kaj žal, da je ostala neporočena in brez otrok, mi je odvrnila, da ima tisoč otrok.

Angela je zadnjih dvajset let živela v San Franciscu. Živila se je v slovensko-hrvaško faro, pela na koru ter se versko in kulturno udeleževala. Občasno je pošiljala poročila za slovenski tisk. Veliko je tudi brala slovenske in angleške revije in časopise. Množično si je dopisovala z znanci, prijatelji in domačimi. Imela je tudi lep vrt, v katerega je vložila mnogo ljubezni.

Angela in njena prijateljica Francka Kranjc sta imeli tudi zelo radodarno srce. Redno sta pošiljali podporo mnogim ustanovam, vse od verskih do kulturnih in političnih. Še bolj nesebično sta podpirali slovenske ustanove, pomoči potrebne posameznike ter bogoslovce in misijonarje.

Preden je v soboto popoldne utonila v sen, iz katerega se ni več zbudila, me je še prosila: »Hold me, hold me!« In sem jo. In jo bom vedno držal v svojem srcu kot da bi bila moja mama, vsa predana v ljubezni in dobroti.

Jaka Okorn, San Francisco, CA

VATIKAN - SVETO LETO SE BO ZAČELO NA BOŽIČ 1999 – V posebni listini ali buli je papež Janez Pavel II. določil, da se bo sveto leto 2000 začelo na božični praznik 1999. Končalo pa se bo 6. januarja 2001, na praznik Gospodovega razglasenja. Začetek bo hkrati v Rimu, v cerkvi sv. Petra, kjer bo papež slovesno odprl »sveta vrata«, in v katedralnih cerkvah po vsem svetu; tu bodo slovesna bogoslužja vodili krajevni škofje. Janez Pavel II. pravi v buli: »Kot Petrov naslednik zahtevam, da Cerkev v tem letu usmiljenja poklekne pred Bogom in od njega izprosi odpustitve za grehe svojih otrok iz preteklosti in sedanjosti.« Žarišči praznovanja svetega leta ob 2000-letnici Kristusovega rojstva bosta Rim in Jeruzalem. Papež želi, da bi veliki jubilej bil nadaljnji korak v dialogu med judi, kristjani in muslimani in zahteva odpravo vseh oblik zatiranja in nadvlade, ki jih ožigosa kot »greh in krivico«. Posebno pozornost posveča tudi krščanskim mučencem iztekajočega stoletja, posebej omenja žrtve nacionalsocializma in komunizma: »Ljudje vseh družbenih plasti so trpeli za svojo vero, ker so svojo

zvestobo Kristusu in Cerkvi plačali z življenjem ali pogumno vzeli nase brezkončna leta ujetništva.« Sveto leto je »po svojem bistvu čas klica k spreobrnjenju« in k izpraševanju vesti, za vsakega posameznega kristjana kakor za Cerkev kot celoto. Zato je, pravi papež, še posebej pomembno, da ob bližajočem se jubilejnem letu odpremo oči za potrebe teh, ki živijo v revščini in na robu družbe. Ena od njegovih zahtev je, da se revnim narodom črtajo dolgovi.

PERMA, januar 1999 – Upam, da ste božič in novoletne praznike lepo praznovali, duhovno bogato doživeli in da polni svežine nadaljujete svoje delo. Najprej hvala za redno pošiljanje Misli, ki sva jih z Milanom vedno vesela, ker nam prinašajo slovenski utrip iz Avstralije. Hvala tudi za vso drugo pomoč, ki sva je bila deležna v preteklem letu. Bog naj vam vsem povrne za dobro, ki ste ga izkazali najinemu misijonu. Še naprej ostanimo povezani v molitvi, isti veri, upanju in ljubezni, da bo naše življenje smiselno in bogato v Kristusu!

V Permi smo božične praznike preživeli v velikem veselju, poglobljeni molitvi, v obilnem plesu ob ritmu tam-tama, petju, pitju in obilnejšem uživanju koruzne polente in riža. Božič je bil tokrat zelo slovensko obarvan, saj je poleg naju bilo na misijonu še pet medicink iz Slovenije, ki so si tri mesece nabirale izkušnje iz zdravljenja tropskih bolezni. Bilo je prav zanimivo in lepo. Za letošnji božič smo tako jedli slovensko potico.

Dekleti iz plemena Otamarijev

Pri mizi pa je kar naprej odmevala slovenska beseda, kar se sredi Afrike ne zgodi za vsak božič. Dokler so bila dekleta na misijonu, so ljudje kar naprej prihajali na misijon s kakšnimi primeri bolezni in dekleta so jim znala

čudovito svetovati ali pomagati z zdravili. Kmalu po božičnih praznikih smo šli z dekleti še v veliki narodni park Pendjari na severu Benina. Nekoliko smo podoživljali vzdušje safarija, potem pa so se dekleta raztepla: dve nazaj v Slovenijo, tri pa še do Burkinse Faso in končno do Slonokoščene obale in potem domov.

Otroci so z velikim veseljem in žrtvijo pripravili božične prizore Jezusovega rojstva, mnoge pesmi in ples. S kamero sem jih kar precej posnel. Pogledali smo prve posnetke, ki zagotavljajo trajen in živ spomin, otrokom pa veliko spodbudo za prihodnje leto. V slovensko okolje pa bodo posnetki prinesli zanimivo afriško cerkveno drugačnost.

križem avstralske slovenije

SPOMIN NA P. BAZILIJU – V Mislih sem čitala, da še vedno sprejemate zgodbi o rajnem patru Baziliju. Tudi jaz imam eno zelo zanimivo, zelo spodbudno za Slovence, ki verujejo v Božjo pomoč. S p. Bazilijem sem se samo enkrat osebno srečala leta nazaj v Merrylandsu in mu izročila majhen dar za njegovo melbournsko versko središče. Od takrat sem bila vedno v zvezi z njim, prijateljsko s pisanjem, kolikor je bilo v moji moči sem pošiljala prispevke za naše misijonarje v Afriki, za mati Terezo in tiskovni sklad za njegove Misli. Pred približno dvajsetimi leti, ne vem točno katerega leta, je pater v Mislih prosil naročnike za denarno pomoč za lurško votlino, ki jo je želel narediti, pa ni imel dosti denarja. Jaz sem takrat delala v tovarni, za odplačevanje stanovanja in hrano. V banki sem imela 120 dolarjev, vzela sem ven 100 dolarjev in jih poslala patru v Melbourne. Tistega dne sem začela zase moliti devetdnevnic v čast Mariji Lurški, z veliko prošnjo v poseben namen. Nisem pričakovala, a bila je uslišana ravno na deveti dan moje molitve. Spet sem poslala patru dar v zahvalo za mojo uslišano prošnjo. Prav lepo se mi je zahvalil s pismom in petimi lepimi karticami njegove

Leto se je obrnilo in prineslo tudi marsikaj novega. Zame nov kraj bivanja in novo delovno mesto. P. Milan odhaja do septembra 1999 na dopust v Slovenijo. Do takrat ga bom čakal na frančiškanskem misijonu v Dapaongu na severu Toga. Še enkrat hvala za vse, ostanite med seboj povezani, da bo Gospod mogel v vas uresničiti mir in veselje, ki prihaja iz poenotenega srca in složnih skupnosti. Gospod Jezus Kristus naj vas blagoslavlja vse leto 1999.

S spoštovanjem in ljubeznijo od **p. Milana in p. Pepija iz vročega Benina!**

nove cerkve, ki jo je zgradil s toliko želje in truda. Pater je takrat za svoje načrte res rabil denar. Povabil me je v Melbourne, naj pridem pogledat, kaj je naredil. Na žalost vsa ta leta nisem mogla priti, vedno pa sem si želela srečanja z njim. Bog je hotel drugače, prezgodaj ga je vzel k sebi. Naj počiva v miru prou Bogu.

S tem končujem, mogoče bo kakšnemu Slovencu v spodbudo, da moli k Bogu in Materi Božji. Jaz sem zelo srečna, ker sem bila uslišana in s tem dobila še večjo vero in zaupanje v božjo pomoč.

S slovenskimi pozdravi in odličnim spoštovanjem
Pavla Zemljak z družino, Baulkham Hills, N.S.W

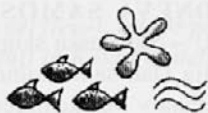
SKUPINSKO POTOVANJE V SLOVENIJO OB OBISKU SVETEGA OČETA - Slovenski rojaki doma in po svetu nestrpnost pričakujemo potrditev, da bo Slovenijo junija letos spet obiskal Sveti oče Janez Pavel II. ob beatifikaciji škofa A. M. Slomška. Vendar je po prvih novicah o papeževem obisku vse utihnilo in kljub poizvedovanju nismo mogli dobiti potrdila o njegovem datumu. Omenili so nam samo, da zaradi slabega zdravstvenega stanja Svetega očeta, datum obiska Slovenije še ni dokončno določen in bo javno objavljen šele po njegovem potovanju v Mehiko. Današnja novica, da je papež Janez Pavel II. zbolel za gripo, pa je spet skrb zbujujoča. Dokler ne dobimo potrdila o obisku Svetega očeta, z organizacijo skupinskega potovanja seveda ne moremo nadaljevati.

Če želi kdo več podatkov glede tega potovanja, naj se prosim obrne na predsednika SNS Viktorije Štefana Merzela (03 5348 1110) ali tajnico Jožico Gerden (03 5023 7325).

Upravni odbor ASK SSK

NOVI II. SEKRETAR NA SLOVENSKEM VELEPOSLANIŠTVU - Po skoraj šestih letih dela na Veleposlaništvu R Slovenije v Canberri je na novo delovno mesto na Veleposlaništvu R Slovenije v Washingtonu odšla II. sekretarka **Tina Grosvenor**. Ob slovesu je zapisala, da je kljub obilici dela preživela v Avstraliji zelo srečno obdobje svojega življenja. Zahvaljuje se vsem za zaupanje in podporo, ki ste ji jo v teh letih izkazovali. Na njeno mesto je 24. novembra 1998 stopil gospod **Marko Polajžer**, ki bo med drugim reševal tudi konzularne zadeve ter opravljal konzularne obiske v posameznih društvih in verskih središčih. Štirinajstega decembra je že imel prve konzularne ure tudi v Slovenskem verskem in kulturnem središču Kew.

IŠČEMO

– Marija

Robič iz Kanade bi rada izvedela, kje v Avstraliji živi Iva (Ivanka) Levstek. Njen zadnji znani naslov je bil: 3/3 Chamber St., Brunswick 3056, Victoria. Če kdo kaj ve o njej, naj nam, prosim, sporoči na naslov ali telefonsko številko uredništva Misli.

Stanko in Tončka Herič iz Queenslanda iščeta Otavia in Sonjo Šarič. V Avstralijo sta prišla iz Trsta, konec leta 1962 ali v začetku leta 1963. Živela sta v Melbournu, poročila pa sta se že prej v Trstu in pred poroko je bila Tončka Sonji za birmansko botro. Eno pismo sta Heričeva dobila v Canberro iz Melbournu konec leta 1963. Sonji in Otaviu se je rodila hčerka, menda ji je bilo ime Lolita. Kdor bi imel kakršne koli podatke, naj

Vpis k pouku slovenskega jezika

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika v Melbournu se bo začelo prvo soboto po začetku šolskega leta 1999 in nadaljevalo naslednje sobote od devetih do dvanajstih dopoldne. Pouk se začne v soboto, 6. februarja. Lahko pridete v razred, govorite z učitelji in vzamete prijavnico.

Slovenščino poučujemo v

Princes Hill Secondary College, Arnold Street, North Carlton, tel. 9416 0641

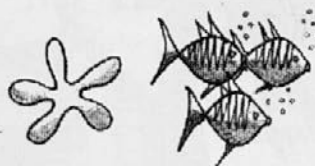
Vpišejo se lahko učenci od 4. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE pričakujemo zadostno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka. Vpišejo se lahko tudi odrasli.

Vpisnina za učence do 10. letnika je \$40, za VCE kandidate \$52, za odrasle \$120.

Za druge podatke kličite na šolo, tel. 9416 0641. Če se želite pogovoriti o slovenskem jeziku, kličite tel. 9544 0595, po sedmi uri zvečer.

Oglasite se, če vam je pri srcu učenje slovenščine. Radi se pogovorimo z vami, če imate vprašanja, skrbri ali težave s šolanjem vaših otrok. Predvsem vam bomo razložili, kako vam slovenščina lahko koristi.

Aleksandra L. Ceferin, State Reviewer and Chief Assessor for Slovenian

**Aleksandra
Ceferin, Sandi Ceferin,
Chiron Morpheus**

jih sporoči na uredništvo Misli, pisno ali po telefonu.

V AVSTRALIJI IMAMO ŠE ENO SLOVENSKO INTERNET STIČIŠČE - www.thezaurus.com

Dopolnjevalo bo že obstoječe slovenske spletne strani v Avstraliji:

Stičišče avstralskih Slovencev, stičišče Veleposlaništva RS, Slovenian On-line in spletno stran Berta Pribaca.

Stičišče Thezaurus.com je namenjeno v prvi vrsti potomcem slovenskih priseljencev, katerih prvi jezik je angleščina. Doseči pa želimo vsakega, ki se utegne zanimati za Slovenijo in slovensko kulturo.

Thezaurus.com vsebuje štiri večje sklope:

Sloveniana - posebnosti v srcu Evrope, ki vsebuje zdaj šest člankov

Slovenian www Resources, s povezavami slovenskih spletnih strani in iskalnikov, ki bodo v pomoč pri iskanju informacij o Sloveniji na internetu

Slovenian Language, vsebuje učno gradivo in informacije za učenje jezika, in povezavo s slovensko skupnostjo v Avstraliji

Spletne strani za učitelje in učence z diskusijskimi forumi, na katerih lahko sodeluje vsak uporabnik interneta.

Če ste na internetu vi, člani vaše družine ali znanci, si oglejte naše stičišče in nam povejte svoje mnenje na 'feedback-u' ali pa pošljite par besed po e-mailu na: ceferin@thezaurus.com

Lep pozdrav in na skorajšnje svidenje na internetu www.thezaurus.com.

ATAŠE SLOVENSKE OLIMPIJSKE REPREZENTANCE - Olimpijski komite Slovenije je obvestil Veleposlaništvo R Slovenije v Canberri, da je Izvršni komite Olimpijskega komiteja Slovenije na svoji 40. seji dne 8. decembra letos imenoval gospoda Alfreda Brežnika za uradnega atašēja slovenske olimpijske reprezentance na Poletnih olimpijskih igrah v Sydneyju leta 2000.

Za imenovanje gospodu Brežniku iskreno čestitamo ter mu želimo veliko uspehov pri njegovem delu.

NABIRKA ZA POMOČ V POSOČJU – V začetku decembra smo imeli v upravi radia SBS v Sydneyju majhno svečanost. P. Valerijan Jenko in Martha Magajna, ki sta zastopala slovensko skupnost v Sydneyju, sta v navzočnosti voditeljice slovenskega programa, g. Marize Ličan, predala upravi radia plaketo slovenske skupnosti v zahvalo za pomoč in podporo, ki smo jih prejeli od radia SBS pri zbiranju sredstev za pomoč v potresu prizadetim krajem v Posočju. Plaketo je v imenu radia SBS sprejela upravnica programa pri SBS, ga. Olya Booyar.

Lojze Magajna, p. Valerijan Jenko, Martha Magajna, Mariza Ličan, Olya Booyar in Milan Ličan

Nabirka je v slovenski skupnosti naletela na lep odziv. Na tekočem računu, ki smo ga v ta namen odprli na Commonwealth banki, se je nabralo kar 17.672 avstralskih dolarjev. Po posvetih in pogovorih s pristojnimi organi in organizacijami smo ta denar namenili obnovi bovškega otroškega vrtca, ki ga je potres popolnoma porušil. Župan mesta Bovec je na božični svečanosti v našem imenu ta ček predal osnovni šoli Bovec, v okviru katere deluje otroški vrtec. Skupaj s

čekom jim je predal tudi naše najboljše želje, da bi se malčki čim prej spet lahko veselili in učili v novih prostorih otroškega vrtca v Bovcu. Upamo tudi, da bomo na kakšen način ostali v stiku in tu in tam sledili napredku in uspehu te važne ustanove, kateri smo na nek način postali botri.

Hkrati bi se radi v imenu vseh organizatorjev te akcije še enkrat zahvalili vsem, ki so sodelovali v njej ali jo posredno ali neposredno podprli: radiu SBS, urednicama slovenskih oddaj Marizi Ličan in Elici Rizmal, slovenskim časopisom in organizacijam, verskim centrom in vsem posameznikom, ki so tako veliko prispevali za res dober namen. Bog plačaj!

Martha Magajna, Sydney, N.S.W.

PROSLAVA DNEVA SAMOSTOJNOSTI V MERRYLANDSU – Slovenska skupnost v Sydneyju ponavadi proslavlja Dan samostojnosti RS skupaj s praznikom sv. Štefana v verskem centru Merrylands. Kulturni program proslave je vodila gospodična Tanja Smrdel, v programu pa so sodelovali častni generalni konzul za N.S.W. in Viktorijo, g. Alfred Brežnik, mešani

pevski zbor cerkve sv. Rafaela, moški pevski zbor Triglav, gospodična Frances Rede s skladbo na klavirju, zvezde večera pa so bile štiri deklice, Lana in Kara Stariha, Kaja Pondelak in Amanda Hede, ki so s petjem in recitacijami lepo poživile program. Še posebno lepo je bila sprejeta pesem Domovina, ki so jo deklice zapele skupaj z ga. Ireno Stariha. Lepo sta se odrezala tudi oba pevski zbor, ki sta uspešno sodelovala že tudi prej pri koncertu božičnih pesmi v klubu Triglav in pri božičnih svečanostih v cerkvi. Po končanem programu je za ples igral ansambel Veseli Gorenjci, pridne kuharice pa so pripravile dobro domačo hrano.

Vse pogosteje sydneyjski Slovenci odhajajo na morje ali v planine že na začetku božičnih počitnic in se vrnejo domov šele po novem letu. Zaradi teh novih navad tudi naša cerkev ob polnočnici in pri mašah na božični dan ni več tako nabito polna, kot je bila včasih. No, za dan proslave smo vseeno še napolnili dvorano in vsi smo se prav lepo imeli. Še posebej smo bili veseli udeležbe mladih Slovencev, saj jih večina posveča vse več časa svojim mladim družinam in poklicnemu življenju in ima vedno manj časa za delo ali zabavo v slovenski skupnosti.

Martha Magajna, Sydney, N.S.W.

Tanja Smrdel (levo), mlade pevke Lana, Kara in Amanda (zadaj) in Kaja Pondelak ter Irena Stariha (desno)

MATURANTI 1998 so se izredno dobro odrezali. Fantom in dekletom čestitamo k lepemu uspehu. Posebne čestitke si zaslužita Pavel Šraj in Sanel Falan, ki sta bila vključena v viktorijsko listo maturantov z izrednim uspehom. To listo je ministrstvo za šolstvo prvič priobčilo leta 1997. V letu 1998 imamo pri pouku slovenskega jezika izreden uspeh, sploh glede na naše majhno število.

Na naše maturante smo lahko ponosni, saj je za tak uspeh potrebna požrtovalnost, znanje, talent in izredno delo. Čestitamo tudi učitelju g. Pavlu Šraju, ki se je tako izjemno vživel v zahtevno poučevanje VCE-ja in vložil toliko truda v uspeh učencev. Odličen naslednik dolgoletne učiteljice, izredne in požrtovalne Viki Mrak.

Posebno nas je razveselila novica, da je bila ena izmed maturantk sprejeta na študij mikrobiologije, in sicer zaradi mature iz slovenskega jezika. Torej tisto o dodatnih točkah za drugi jezik res velja. Vedno pripovedujem, da bo slovenščina koristila pri vpisu na univerzo, in mi je v veliko zadoščenje, ko praksa to potrdi.

Še je čas za vpis na maturo. Učenci se lahko vpišejo do konca februarja. Vendar ne odlagajte, ker je vsaka ura dragocena. Če imate otroke v nižjih razredih srednje šole ali v višjih razredih osnovne šole, vpišite jih še letos. Pričakujejo lahko pestro in zanimivo šolsko leto v družbi mladih ljudi slovenskega rodu. Učili se bodo pisati, brati in govoriti slovensko, zvedeli bodo mnogo novega in zanimivega o Sloveniji in slovenski kulturi, in ko bo prišel čas, bodo pripravljene za uspešno maturo. Predvsem pa se bodo ob sobotah srečevali z dobrimi prijatelji, ki jim bodo morda ostali do konca življenja.

Aleksandra Ceferin

Misli, januar - februar 1999

MATICA NAŠIH POKOJNIH – DUŠAN MIKLIČ, rojen 20. 4. 1936 v Praprečah, Straža pri Novem mestu, je umrl 23. 2. 1998 v Newcastlu, N.S.W.

Sporočam vam žalostno novico, da je 9. decembra 1998 v Canberri preminil slovenski rojak JOŽEF ŠTOLFA. Rojen je bil 19. 3. 1934 na Volčjem gradu pri Komnu na Krasu. Bil je moj vaščan, sošolec in velik prijatelj naše družine. Doma smo ga klicali Pino. Prek meje je pobegnil 22. avgusta 1952. Dve leti je bil v Trstu, v Italiji, 1954 pa je emigriral v Avstralijo. Bonegila ga je sprejela v svoje naročje tako kot tisoče drugih emigrantov. Delal je različne stvari, tudi električna centrala Cooma v N.S.W. je bila deležna njegovih žuljev. Žena je bila Avstralka, doma iz Bacchus Marsha v Viktoriji.

V zakonu sta se jima rodila dva otroka, sin Jeff in hči Caroline. Pino je bil zelo mirnega značaja, dober mož, oče in stari oče. Pred štirimi leti je preživel srčno operacijo v bolnišnici Epworth v Richmondu, Vic. Bil je vesel našega obiska. Operacija je odlično uspela. Po letu dni pa je spet začelo iti vse narobe. Zdravje mu je pešalo, dokler ga Bog ni poklical k sebi in ga rešil trpljenja. Pino je zelo ljubil Avstralijo. V Curtinu, A.C.T., si je ustvaril lep dom in prelepo družino. Otroka sta mu bila v velik ponos. Pogreb je bil 12. decembra 1998 v Canberri. Po njegovi želji je bil upepeljen. Pino, počivaj v miru in lahka naj ti bo avstralska zemlja. Globoko sožalje ženi Dot ter sinu in hčerki z družino. Globoko sožalje tudi bratu Emiliju in sestri Angeli z družinama ter drugemu sorodstvu doma v Sloveniji.

Zora Gec z družino, Chadstone

Dr. GEORGE GILFORD nas je zapustil 18. decembra lani po dolgem bolehanju za rakom. Z ženo Tilko sta bila naša družinska prijatelja in dokler jima je zdravje dopuščalo tudi oblikovalca naših piknikov in slovenskih sv. maš. Takoj naslednji torek, 22. 12. 1998, pa je umrla še rojakinja MARIJA PENDZIALEK. Marija se je rodila 16. januarja 1924 na Bledu in prišla v Avstralijo leta 1959. V Brisbane je prišla leta 1977. Z možem Leonom sta bila vsa leta redna obiskovalca naših društvenih prireditev.

Leta 1988/89 je bila Marija tudi društvena blagajničarka.

Naša slovenska skupnost tukaj se vidno krči in pri društvu zelo občutimo izgubo vsakega posameznika. Seznam imen na ploščah našega znamenja Marije Pomagaj se vztrajno veča. Društvo zaradi vedno manjšega števila članov ne zmore več stroškov za vklesavo imen, zato smo hvaležni vsakemu posamezniku za kakršen koli dar, da se dodajo imena pokojnih, ki jih še ni na ploščah.

Vam in vsem vašim sotrudnikom prav lep pozdrav iz Queenslanda.

Anica Cuderman, Mt. Mee, Qld.

Drugega novembra 1998 nam je umrla naša mlajša hčerka Margaret Ann Dodič, stara 38 let. Tri leta in pol je bolehal za rakom in nazadnje je bolezen zahtevala svojo žrtev. Rodila se je 4. 2. 1960 v Radium Hillu, South Australia, po treh letih pa smo se preselili v Zahodno Avstralijo. Umrla je v Broomu, W.A. Zapušča dva otroka, starejši je star osem, mlajši pet let, starše Ivana in Marijo, sestro in brata ter svojega zaročenca Lorija. Njeno življenje je bilo trdo in grenko, naj počiva v božjem miru. Z lepimi pozdravi

Ivan Dodič, Perth, W.A.

NA PLANICI v Figtreeju! Imeli smo miklavževanje, večinoma otroci so od Miklavža dobili darila in se

obenem bali onega z rogovi in vilami, čeprav je bil na koncu kar sočuten z njimi. Še pred praznovanjem smo se udeležili maše, ki sta jo za nas darovala patra Valerijan Jenko in Filip Rupnik. Udeležilo se jo je kar lepo število vernikov. Prepevali smo in še lepše bi bilo, da bi bilo več moških glasov, da bi nam, ženskam, olajšali trud pri petju. Čestitamo patru Valerijanu za petdesetletnico njegovega poklica in želimo, da bi še večkrat daroval sveto mašo pri nas v Figtreeju.

Hvala tudi g. I. Rudolfu za skrb in vzdrževanje kluba Planica, da se imamo kam zateči in se poveseliti in pogovoriti, saj to je naša edina tolažba. Moški radi igrajo bilijard, kar je seveda lepo in kratkočasno, drugi pa malo zapojemo, in to kar po domače, če si pa kdo zaželi kavico, je vedno na razpolago, brezplačno. Cerkev je vedno lepo okrašena s cveticami, kar nas vse poživi. Vendar potrebujemo mladino, da bo klub živel naprej. Dobro bi bilo, da bi mladi, ki so nam starejšim tako pri srcu, prišli večkrat k slovenski maši. To bi nam olajšalo starost in podaljšalo naše življenje in razpoloženje.

Na božični dan smo se spet imeli zelo lepo pri slovenski sv. maši v Figtreeju. Cerkev je bila zelo polna in pater Valerijan je daroval res lepo peto sveto mašo.

Novo leto 1999 naj vsem prinese veliko sreče, zadovoljstva, zdravja, uspeha in miru. S hvaležnostjo in pozdravi

Ivanka Žabkar, Figtree, N.S.W.

Učimo se slovensko, 2. del - Lets Learn Slovenian, Part 2 in Učimo se slovensko, 3. del - Lets Learn Slovenian Part 3

sponsorja sta Ministrstvo za Zunanje Zadeve Republike Slovenije, Urad za Slovence po svetu
in
Slovensko versko in kulturno središče sv. Cirila in Metoda, Kew.

Avtorice: Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca, dolgoletne učiteljice pri Slovenskem društvu Melbourne in v Verskem in kulturnem središču v Kewju.

Posvetilo v knjigi: Priročnik posvečamo slovenskim otrokom in mladini, ki se želijo učiti slovenski jezik in spoznati slovensko kulturo.

Priročnik je pripravljen za razrede slovenske šole, kjer pomaga in vodi učitelj, pa tudi za posameznike, ki se opogumijo in se želijo učiti doma s pomočjo sorodnika, ki jezik bolje obvlada.

Zajeti smo želele širše otrokovo okolje, obogatiti besedni zaklad in uporabo novih besed v pogovoru.

Upamo, da bodo učitelji razširili in obogatili vaje tudi s svojimi idejami.

Skušale smo ugoditi željam in upoštevale smo pripombe in nasvete učiteljic, ki so priročnik uporabljale v zadnjih letih. Dodan je seznam slovenskih šol, knjižnic in medijev v Avstraliji.

Cena posameznega priročnika je \$10.00.

Draga Gelt

Znamke

Znamka v gornjem levem kotu je izšla ob devetstoletnici cistercijanskega reda. V Stični so beli menihi našli plodna tla za svojo versko, duhovno, kulturno in

gospodarsko dejavnost. V zavetju samostanskih zidov so se posvečali molitvi in kontemplaciji, v zunanjem svetu pa predvsem dušnemu pastirstvu in prosvetljevanju ljudi. Cistercijanska opatija v Stični je najstarejši delujoči samostan pri nas. V sredini je znamka ob 50. obletnici sprejetja

Splošne deklaracije o človekovih pravicah. Slovenska sekcija te mednarodne nevladne organizacije je 10. decembra lani praznovala svoj deseti rojstni dan. Desno zgoraj sta znamki, ki obeležujeta **100-letnico rojstva slovenskega umetnika Avgusta Černigoja**, ki se je navduševal za abstrakcijo, predvsem za konstruktivizem.

Pod njima pa **radijska kukavica**, ki je že 70 let simbol Radia Ljubljana (zdaj Radio Slovenija).

Spodaj so tri znamke, ki so izšle ob 100. rojstnem dnevu olimpijca **Leona Štuklja - Portret Leona Štuklja, Leon Štukelj in Juan Antonio Samaranch in Leon Štukelj v telovadnem elementu**. Pod njimi sta redni znamki, **'zajec'** za sezuvanje škornjev in **Kumrova miza s Koroškega** ter dve, ki sta izšli za božič in novo leto: **Poklonitev sv. Treh kraljev in Otroci na vasi**.

Sveti Frančišek Asiški

Marija Kmetova

6

Frančišek je hotel pomiriti otroke, nasmehnil se je in dejal:

»Ne kričite, ne kričite!«

»Ne kričite!« so ga oponašali otroci in posnemali njegove kretnje, ko se je branil. Procesija otrok in odraslih je naraščala, vpitje je bilo večje in večje, vse mesto je bilo na nogah. Nekaj jih je teklo pred njim in vpili so:

»Francesco Bernardone, vitez gre! Hej, Peter Bernardone, pridi, oglej si svojega princa!«

Že so prišli do Frančiškovega doma. Iz hiše so stopili trgovski uslužbenci, ki so zaslišali hrušč in trušč, a pobledeli so, ko so spoznali, kdo gre. Mati Pica je prihitela k oknu, vse se je majalo krog nje, ko je zagledala svojega ljubljenca.

»O sveta Mati božja!« je vzkliknila in odhitela po stopnicah. A med vrati jo je prestregel oče, ki je bled kakor zid planil na cesto, z enim mahom razgnal ljudi, pograbil sina za vrat in ga zagnal v klet, zaloputnil vrata in jih zaklenil.

»Tako,« je rohnel »sodrga ničvredna in še ničvrednejši ti, ki hočeš biti moj sin!«

Mati se je zgrudila vsa onemogla. Frančišek pa je živel v duhu križeve poti. Ko se je oče nekoliko umiril, je šel do sina v klet, kjer ga je našel vsega sključenega in zatopljenega v molitev.

»Vstani!« mu je velel in nadaljeval: »Moj sin si in ne maram, da si v očeh ljudi kakor norec. Povej, kaj nameravaš s svojim početjem? Čemu si tak?«

»Oče,« je odvrnil Frančišek, »Bog me kliče in za Njim hočem.«

»Na ta način?«

»Da zapustim vse in sem samo Njegov.«

»In tavaš okrog v brezdelju in živiš kakor berač? Ne boš. Prepovedujem ti. Doma ostaneš. Delal boš, kakor sem te

naučil, in živel, kakor živimo mi vsi. Moja zadnja beseda. Zdaj glej!«

»Ne morem.«

»Ne besede več! Sicer...« in zagrozil mu je in huda jeza mu je stopila v srce in pogled. Sin je dvignil roke, oče pa ga je pehnil, da je Frančišek padel vznak na tla, in trdo zaprl vrata.

Potem se je odpravil zdoma in zabičal svoji ženi, naj ne izpusti Frančiška, dokler se ne povrne on.

Ponoči pa je prišla k njemu sama gospa Pica; trpljenje je bilo v njenem obraazu, vsa blede se je oklenila Frančiška in solze so ji stopile v oči.

»O Francesco mio, sin moj!«

»Mati, saj veš in vidiš: Gospod me kliče. Slišim Ga, ko me vabi: 'Pojdi za menoj!' Naročil mi je, naj Mu popravim hišo. Njegov sem.«

»In nič moj in naš, Francesco? O, tako hudo mi je brez tebe! Glej, srce se mi trga na dvoje, neskončne bridkosti lijejo vame, tako sama sem. Ostani, ostani doma!«

»Mati!«

Tako bridko, toda tako brezmejno sladko je izgovoril Frančišek to besedo, da ga je mati razumela in vedela, da ne pregovori Frančiška. Nemo se ga je oklenila, mu poljubila lice in roke in trgale so ji dušo besede, ko je dejala:

»Bog te blagoslovi in misli name!«

Odšla je, pustila vrata odprta in položila novo obleko zanj na prag. Frančišek je videl, kako se je sključilo njeno telo v dve gubi, in solze so mu zameglile oči. Padel je na kolena, tema je legla vanj. Potem pa je dvignil glavo:

»Zahvaljen, Jezus!«

In se je preoblekel in odšel in nihče ga ni videl v noči, kako je došel do Sv. Damijana.

Velika je bila jeza očetova, ko se je vrnil domov in ni našel sina. Obkladal je ženo z najhujšimi priimki, rohnel je po hiši, da se mu je Pica skrila in zaklenila v sobo. Peter Bernardone je odšel slednjič k mestnim očetom, ki so ga imeli v veliki časti. Razložil jim je, da noče imeti s svojim sinom nobenega opravka več, da ga hoče razdediti in naj ga izženejo iz mestnega okraja. Pokličejo naj ga, da se sestavi tozadevna listina. Miren je bil, ko je tako govoril, izbrisal je ljubezen do sina iz srca, nič več ga ni hotel poznati.

2. "Oče naš!"

Odpravil se je sel k Sv. Damijanu, da sporoči Frančišku očetov sklep. Mimo je odvmil Frančišek:

"Po volji božji sem postal svoboden človek in zato ni moja dolžnost, da bi prišel pred mestni svet. Služim le najvišjemu gospodu, ki je Bog."

Ko je to povedal sel očetu Bernardonu, je odšel užaljeni oče k škofu. Škof je bil pripravljen, da sprejme vso zadevo v svoje roke. "Upam, da zadevo v svoje roke." "Upam, da to pot pride," je dejal Bernardone, "saj ste mu bili Vi, gospod škof, vedno vodnik in ste njegov izpovednik." In trde so bile te besede, še pogledati ni hotel škofa v obraz.

Zares se je Frančišek razveselil škofovega obvestila. "Tako se bom vsaj javno daroval Križanemu," je dejal v mislih. "In vpričo vseh bom izjavil, da sem samo Njegov, ki sem Ga tolikokrat užalil vpričo vseh."

Brž je šla novica po Assisiju.

Ljudje so hiteli na trg pred škofijsko palačo. Nihče ni hotel zamuditi prilike, da vidi ošabnega in zasovraženega bogataša Petra Bernardona, kako bo poln srda in kako bo radi takega sina vpričo vseh meščanov osramočen. Niso vpili za Frančiškom, da je norec, ko so ga videli prihajati po vegastih ulicah, le s komolci so se suvali in se nasmihali. Kmalu pa so pogledali pozorneje, ko je prispel škof s spremstvom in je stopal Bernardone poleg njega. Mrmranje in govorjenje je utihnilo, ko se je

oglasila škofova beseda. Razložil je pomen tega sestanka in sklenil:

"Frančišek, sin Bernardonov, če hočeš zares služiti samo Bogu, potem povrni očetu ves denar, ki si si ga prilastil morda zares na nepravi način in ki ga zato ne smeš uporabiti v božje namene."

Ljudje so se zazrli v Frančiška, ki je sedel poleg škofa. Nihče ni trenil niti z očmi, tiho je bilo, tako tiho, da je bilo slišati curljanje vode v vodnjaku. Kakor bi onemele vse hiše, kakor bi prisluhnil vsak kamenček na cesti, kakor da ni žive stvari v vsem mestu. Še nebo je strmelo kakor z očesom mrtveca.

Frančišek je vstal, oči so mu zažarele v tajnem ognju duše, okrenil se je k škofu in govoril z jasnim glasom:

"Gospod, ne le denar, ki je njegov, mu povrnem, ampak tudi obleko mu dam."

In preden se je kdo zavedel, je izginil in se v nekaj trenutkih povrnil popolnoma slečen in prinesel očetovo obleko. Vsi so skočili s sedežev kakor na povelje. Oče

in sin sta si pogledala v oči. Frančišek pa, kakor da je ves drugi, kakor da je hipoma zrastel in presega vse krog sebe, se je zazrl preko množice in mesta in povzel s povzdignjenim glasom:

"Poslušajte, kaj bom povedal! Dotlej sem rekel oče Petru Bernardonu. Zdaj mu vračam denar in vso obleko, ki jo imam od njega. Odslej ne bom nič več dejal: oče Peter

Bernardone. Dejal bom: Oče naš, kateri si v nebesih!"

In se je sklonil in položil obleko in perilo in kupček denarja pred noge očetove.

Vsi so osupnili. Šepetanje, pritajeni vzkliki so se oglašali in se izvili zdaj pa zdaj iz črne gruče sredi trga. Oči so se orosile, pripolzele so solze po gladkih in raskavih, po starih in mladih licih, škof sam si je utrnil solzo: le Peter Bernardone je bil kakor kamen. Molče se je pripognil ter pobral obleko in denar. Frančišek je drgetal po vsem životu, od mraza in od vzbujenja so se mu tresle roke. Škof ga je ogmil s svojim plaščem in ga odvedel v palačo.

Ljudje so se razšli in niso govorili. Toda v srcu jim je zaživel Frančišek.

Se nadaljuje

P. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

»Hlače že imaš, kakopak! Tudi cerkve si se že privadil. Zdaj pride na vrsto šola,« je nekoč Tončku povedal oče. Kaj rad je včasih pomodroval s svojim hlačkom.

»Šola?« je ta debelo pogledal.

Poznal jo je po pripovedovanju sestre Ivanke. In je že vedel, da pomeni šola drugačne skrbi, kakor je ugibanje, kako boš zakril luknjo na komolcu in se izmaknil materini palici. Šola te priklene k učenju in pisalni tablici... je vse lepše ostati vedno doma!

Toda oče so rekli: »Hlače že imaš, zdaj pride na vrsto šola.« O, na račun hlač in fantovske časti pa sprejme tudi šolske skrbi na svoja mlada ramena!

Nič ni bilo kruha iz moke. Ko je oče najmlajša dva prignal po nedeljski maši k stiškemu šomaštru Francetu Kovaču, se je ta zasmeljal v svojo sivo brado: »Naka, preveč sta še pri tleh, da bi ju posadil v šolsko klop. Saj bi glavice ne videl izpod nje. Koliko pa sta stara?«

»Sedem sta jih odbrenkala,« je kratko povedal oče.

»Že? – Kar domov z njima! Pa ob preklo ju priveži, mogoče se bosta vendarle kaj potegnili!«

»Samo da ne bodo gospod hudi, če bosta leto osorej z glavama pod stropom,« se je na ves glas zasmeljal oče, pograbil svoja malčka in ju odpeljal.

Zunaj pa oba v vek! Menda sta res verjela, da bosta vse leto privezana k prekli kakor fižol...

Tako je Tonček spoznal, da hlače le niso dovolj, če fanta ni kaj, ki jih nosi. Vendar je bil potoški hlačon nanje še vedno od sile ponosen, čeprav so ga včasih – kadar je preveč tekal sem in tja – ožulile robate hlačnice prav do krvi.

PASTIRICA KRAV'CE PASE

Neko sončno popoldne ni bilo na paši prav nič lepo. Čeprav je že jesen lezla v deželo, vročina ni hotela pojenjati. Zato se Tončkov kričeči glas ni razlegal po

Riše: Zorka Černjak

potoški rebri.

Krave pa nemirne, da niti palica ni zalegla. Saj ti je bilo obadov, da je strah. Repi so venomer otepali na desno in levo. Tonček bi šel rad s Klančarjevimi Lojzom v Žvogarjevo gmajno. Menda je staknil šoje in jim nastavlil limance. A kaj, ko bi bile krave takoj v škodi! In Nežike ne more pustiti same. Še materi bi ga zatožila, da noče pasti, kakor mu je naročeno. Lojz gre lahko, saj imajo pastirja! V Potoku mora pa Tonček opraviti namesto njega. Janez je že prenehal s šolo in pomaga hlapcu. Ali pa očetu v mlinu, če se ne potepa z nekdanjimi sošolci.

»Tone, pogledjva za lešniki!« se je spomnila Nežika in dregnila svojega brata, ki je zleknen v travi gledal v nebo in štel bele oblačke.

»Maram za tiste piškave lešnike!« je bil danes kratek. Saj! Da bi ji pripogibal veje in bi jih natrgala poln predpasnik. Potem pa bi jo z njimi ubrala domov ter jih pojedla z Ivanko kakor zadnjič. Naka! Tone noče več v past!

»Bova delila,« je priganjala sestra. »Najlepše dobiš ti!«

Ho, ho! Kaj se spomni, nežasta Neža! Nak, danes ga ne spravi iz sence! Vstal bo, ko bodo prišle krave na rob, drugače ne. Primojkokoš, da ne! In če se vse na glavo postavi! Takole: Tonček je bil naenkrat na glavi, z umazanimi nogami pa je otepal proti sestri, da se je dekletce takoj umaknilo.

Potem je pastirček zopet obležal v travi. Kar leže je leno pobral drobnarijo, ki mu je pri stoji na glavi padla iz žepov: frnike, kos železa, vijak kolesljevega sedeža in ne vem kaj še vse...

Nežika pa mu ni dala miru. Le kaj jo je prijelo, da jo ravno danes tako mičejo lešniki?

»Če rečem, da ne grem! Sitna si kot Liska, ki bi najrajši samo deteljo žrla. Kar sama pojdi! Mene ne spraviš

nikamor,« se je brat skoraj razjezil. Začel je pometati s palico po travnih bilkah, da so pisane glavice kar letele in so tudi čebelice nemirno iskale varnejši prostor.

»Grem!« se je Nežika vdala in stekla sama proti hosti. Tonček je bil prepričan, da bo prišla nazaj. Sama ne bo ostala dolgo v grmičju in brez palice itak ne bo nič dosegla. Ho, ho! Potem se ji bo smejal. In prav nalašč se ne bo premaknil z mesta! Primojdunaj, da ne!

Nekaj časa je bilo vse tiho, nato je iz gozda na drugi strani odjeknilo Nežino petje. Hotela je bratu pokazati, da se ne boji. Ali pa jo je ravno strah pred »gozdnim stricem« privil, da je gonila venomer eno in isto:

»Oj boter, prid' noter,
t' bom lešničkov dal,
boš te vse potolkel,
bom druge nabral...«

Ko je pesmico ponavljala četrtič, je njen glasek utihnil, kot bi odrezal.

Tonček je čakal in polglasno mislil: »Če je našla lešnike, bo tiho. Če pa se je zbodla v robidovju, bo kmalu z vekom nazaj...«

Nič.

»Kaj naj prinesem za lešnike cajno?« se je zadril, da je še Ruda, ki je v bližini mulila travo, dvignila glavo in pogledala pastirja.

Še vedno vse tiho.

Čez nekaj časa je sestra vsa upehana pritekla iz hoste.

»Tone, Tone! Zajec spi... Prav zares!« je komaj spravila iz sebe.

Oha! To je pa nekaj novega in zanimivega: zajec spi...

»Kje?« je hlastnil.

»Tamle pod grmovjem.«

In Tonček je na mah pozabil, da mora do večera ležati v travi. Takoj je bil pokonci in že sta jo s sestro cvrla proti gozdiču.

»Tamle, glej!« je pokazala Nežika pod grm.

»Pssst!...«

Res kakih pet metrov pred njima je bil – divji zajec. Lepo zleknenj in nič hudega sluteč je ležal med praprotyo pod grmovjem ter naslanjal glavo na prednje tace. Pa kako velik in lep! Gotovo niti lovec Blažon nikoli ni dobil lepšega! Zato ga je Tonček gledal s tem večjim užitkom. Kar videl je, kako se mu med dihanjem dviga prsni koš...

»S palico ga bom,« je šepnil sestri.

»Ne, jaz ga moram! Jaz sem ga našla,« mu je Nežika potegnila palico iz rok.

»Pssst, goflja! Prav čakal te bo, ko vpiješ kot sraka!« ji je hotel vzeti palico. Neža pa jo je rajši vrgla daleč v hosto.

Misli, januar - februar 1999

Tone je sestro jezno udaril po rami in skočil za palico, dekleta pa je že korak za korakom stopicalo proti zajcu.

»Z roko ga bom!«

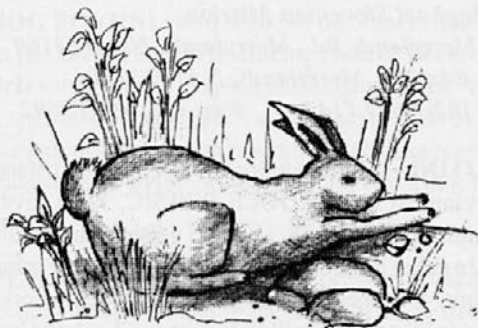
Tonček se je razjezil. Navsezadnje bo zares sestra ujela zajca in potem se mu bodo doma vsi smejali: fant je in ga punca užene...

Naka! Rajši nič!

Na ves glas je zakričal, da bi zbudil žival, obenem pa je hotel sestri zastaviti pot. A bila je urnejša kot on, stekla je pred njim in se zviška zagnala na zajca. Brat pa za njo.

Potem se je daleč naokrog razlegel Nežin jok.

»Euj! Uuuuu...« je raztegnila usta in izvlekla svoje

prste iz zajčjega telesa ter jih med glasnim jokom držala od sebe. »Poginil je, ne pa spal!«

Tonček, ki ga je sestra na srečo prehitela, se je na ves glas zasmel: »Ha, ha, ha! Neža je zajca ujela, zdaj si bo pa prste oblizovala...«

Zajec je že tako smrdel, da se je moral brat prijeti za nos. »Še ti se daj, če se moreš,« je nagajal sestri, ki je še vedno stala na nesrečnem kraju in tulila na žive in mrtve. »Vedel sem, da je poginil.«

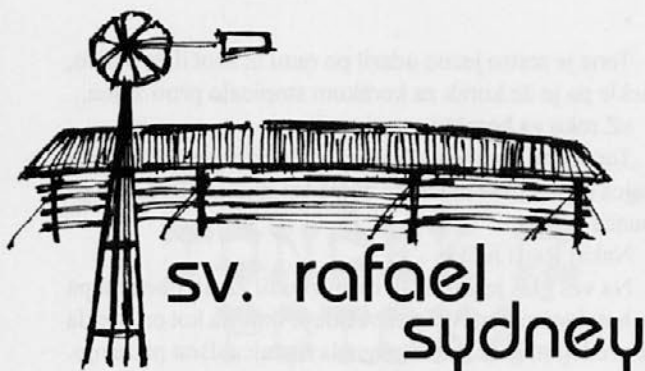
»Figo si vedel,« je še glasneje zavekala Neža in se pognala v Tončka, da ji je komaj ušel. Nato je odhitela k potoku, da si umije roke.

Tonček je medtem s palico obrnil zajca, ki so ga na drugi strani že načeli mravljinici in pomagali črvom. Seveda! Zadet je bil iz puške, a je lovcu ušel. No, ga je pa zato Neža ujela! In on njo...

Od samega dolgega časa se je nečesa domislil. Kaj, ko bi se šla s sestro pogrebce in bi zajca zakopala? – Takoj je bil pri Nežiki, ki se je že umila in si pravkar ob predpasnik brisala roke ter od solza mokri obraz.

»Nežika, zakopajva grdega zajca, da bo mir! Tudi povedal ne bom nikomur,« je začel Tonček in v žepu držal figo. Saj je tako vedel, da bo doma vse strobezljjal. – O, naš Tonček je znal ubrati prave strune! Sicer bi ne spravil sestree za noben denar k živali.

Se nadaljuje

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

POKOJNI – 22. novembra 1998 je v domu ostarelih v Merrylandsu umrl ADOLF PERŠIČ, ki je živel v Parramatti. Rojen je bil 28. 11. 1915 v Šempasu. Pokojnik je imel že nekaj mesecev prej srčni napad in se je zdravil v bolnišnici Westmead. Prejel je tudi zakramente Cerkev. Pokopan je bil na pokopališču Pinegrove, Eastern Creek, N.S.W. Adolf zapušča ženo Frančiško in sina Ivana.

V četrtek, 17. decembra 1998, je v starostnem domu Crescent Nursing Home, Homebush, N.S.W., umrl JURIJ TOMAŽIČ, ki je bil rojen v vasi Nova Lipa (Vinica), 5. 8. 1908, sin Franca in Ane, roj. Frankovič. Septembra 1949 je med prvimi našimi emigranti prišel v Avstralijo. Leta 1958 se je poročil z Marico Flajnik, ki je po rodu iz Vinice. Jurij je bil najprej zaposlen na železnici v Bathurstu in Coomi. Že pred petintridesetimi leti je zbolel za sklerozo multipleks in je moral vedno uporabljati bolniški voziček. Imel je veliko veselje s svojim vrtom, kjer je gojil zelenjavo in cvetje, posebno orhideje, ki so marsikdaj krasile tudi našo cerkev v Merrylandsu. Ves čas bolezni mu je žena Marica zgledno lepo stregla. Pozneje je moral iti v starostni dom Loreto v Strathfieldu, nekaj tednov pred smrtjo pa so ga premestili v starostni dom Crescent v Homebushu. Marica ga je obiskovala dnevno v obeh domovih. Redno je prejemal sv. obhajilo, posebno v Loretu in večkrat tudi bolniško maziljenje. Pogrebna maša za Jurija je bila v naši cerkvi v Merrylandsu v ponedeljek, 21. 12., nato pa je bil pokopan na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

V torek, 22. decembra 1998, je v Brisbanu po dolgi in hudi bolezni umrla MARIJA PENZIALEK, ki je bila

rojena na Bledu. Ob mojem obisku v Brisbanu je 23. novembra prejela zakramente sv. Cerkev. Žal nimam pri roki več podatkov o pokojnici. Upam pa, da bo o njej poročal brisbanski poročevalec, kot tudi o pokojnem dr. Georgu Gilfordu, ki je umrl v istem času in je bil mož Tilke, roj. Kajnc.

Sedemindvajsetega decembra 1998 je v starostnem domu v Hamiltonu (Newcastle) umrl JOŽE KLAVORA, ki je bil rojen 27. 3. 1927 v Bovcu. V Avstralijo je prišel na ladji Casablanca leta 1950. Pokojni Jože je bil zaposlen pri podjetju B.H.P., potem na železnici in nato do zadnjega v železarni Railands v Newcastleu. Poslovilne molitve je opravil župnik iz Hamiltona v tamkajšnjem pogrebem podjetju. Sledila je zasebna upepelitev, pepel pa bo poslan v pokojnikov rojstni kraj. V imenu tamkajšnje slovenske skupnosti sta se udeležila pogreba Miha Ulcey in Ivo Klopčič.

V torek, 19. januarja 1999, nekaj minut po eni uri popoldne, je v bolnišnici St. Joseph v Auburnu (Sydney) dotrpel JOŽE ŽELE. Pokojnik je bil rojen 11. 8. 1927 v Koritnicah, župnija Knežak, kot sin Jožeta in Ivane, roj. Tomšič, ki devetdesetletna še živi v domačem kraju. Kot toliko drugih mladih ljudi sta leta 1956 odšla po svetu tudi Jože in bodoča žena Ivanka Pavlovec. Še isto leto sta se v Vidmu (Udine) poročila, naslednje leto pa sta na ladji Sydney odpotovala v Avstralijo. Jože se je takoj zaposlil. Med drugim je delal pri podjetju Stanley v Redfernu, v tovarni Taplin v Parramatti in v pekarni v Granvillu, kjer je bila zaposlena tudi žena Ivanka. Vsako nedeljo sta z ženo redno prihajala k sveti maši v Merrylands in tudi sicer vedno na različne načine pomagala. Jože je zbolel pred enajstimi leti in je imel težko operacijo, vendar je kmalu okreval. Lani junija pa se je bolezen spet oglasila. Sledilo je zdravljenje z obsevanjem in kemoterapijo, ki pa je pomagalo le začasno. Žena Ivanka mu je stregla z vso ljubeznijo, doma in ko je moral v bolnico v Westmead. Jože je ves čas bolezni prejemal sv. obhajilo in končno prejel tudi zakrament svetega maziljenja in sv. popotnice. Zadnja tedna življenja je preživel v bolnici sv. Jožefa v Auburnu, kjer je tudi sklenil svoje zemeljsko življenje. Jože je ves čas bolezni vdano prenašal bolečine in bil vesel obiskov

ter hvaležen za vse pozornosti. Pogrebna maša za Jožeta je bila v naši cerkvi v petek, 22. januarja. Pokopan je na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Pevski zbor Slovenskega društva mu je na grobu zapel dve žalostinki. Jože zapušča poleg žene Ivanke tudi sina Jožeta z ženo Brigito in otrokoma Kristofom in Rebeko, sestro Vido in sestrično Elko, v domovini pa še mamo Ivano in sestro Ivanko z družino.

Zahvala

Ob težki izgubi dragega moža, očeta in starega očeta EDOTA ANDLOVCA se iskreno zahvaljujemo vsem odbornikom in članom društva Planinka, kot tudi prijateljem in znancem, ki ste obiskovali Edota med njegovo težko boleznijo. Hvala vam za izraze sožalja ob njegovi smrti, za cvetje, tolažbo ter udeležbo pri pogrebnih maši v cerkvi sv. Marka v Inali, predsednici društva za ganljiv govor, Mirku Cudermanu za objavo v Misliah, ter vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti na pokopališče Goodna. Hvala tudi za lepo zapete pesmi ob odprtem grobu. Naj bo Edotu lahka avstralska zemlja! Naj počiva v božjem miru!

Žalujoča žena Štefka Andlovec, roj. Šenkinc (iz Mereč pri Ilirski Bistrici), sinovi Darjo in Pavel z ženama, Adrijan ter pet vnukinj in en vnuk. Leta Leta 1958 pa nam je v kampu Latina umrla 8 mesecev stara hčerka Janja. Pokojni Edo zapušča v domovini brata Stanka in Rajka

Naše iskreno sožalje vsem domačim omenjenih pokojnikov!

BOŽIČNI PRAZNIKI 1998 so za nami. Ob pomoči p. Filipa je bilo mogoče obiskati vse kraje, kjer je navadno slovenska maša. Na četrto adventno nedeljo je maševal rojakom v Canberri, pridigal pri polnočnici in imel glavno mašo na božični dan. Na novo leto je maševal rojakom v Figtreeju, takoj naslednji dan pa je poletel na Zlato obalo ter na predvečer Treh kraljev maševal v cerkvi Srca Jezusovega v Merimacu, naslednji dan pa na Planinki na Cornubiji. Nato je v Melbournu nadomeščal p. Metoda, ki je imel vsakoletno taborjenje v Mt. Elizi.

POLNOČNICA v dvorani je še vedno zelo dobro

obiskana, posebej zadnja leta. Pozna se, da ni takega navala pri božični glavni maši. Pol ure pred polnočnico so prepevali člani glasbene družine Galič, ki so uspešno nastopali tudi v društvenih dvoranah. Pri sv. Rafaelu so prepevali tudi na nedeljo pred božičem, pred maši in po obhajilu. Med polnočnico pa je pel naš mešani zbor, v splošno zadovoljstvo prvič pod vodstvom Johna Amosa. Na božični dan so peli tudi pri maši ob pol desetih. Mešani in moški zbor sta nastopila tudi na štefanovanju, ki je bilo združeno s proslavo obletnice naše samostojnosti.

BOG POVRNI vsem rojakom od blizu in daleč, ki so nam poslali božične in novoletne čestitke in darovali za vzdrževanje cerkve in sploh verskega središča. Tako ste nas spet rešili skrbi, kako bomo plačali zavarovanje za cerkev, dvorano in druga poslopja, plačali za registracijo in zavarovanje avtomobilov, bencin, elektriko, telefon, itd.

PEPELNICA – V sredo, 17. februarja, je začetek 40-dnevnega posta. Ta dan in na veliki petek je strogi post za vse, ki so dobrega zdravja. To pomeni, da se smemo ta dva dni le enkrat do sitega najesti in se zdržati mesa. Mlajši od štirinajst let in starejši nad šestdeset se niso dolžni postiti, izvzeti so tudi bolniki in tisti, ki imajo zahtevno in naporno delo. V postnem času bomo imeli spokorno pobožnost ob petkih ob 6.45 zvečer. Sveti križev pot bo tudi ob četrtek, ko je ob 10.30 sveta maša in srečanje molitvene skupine, vendar ste vabljeni tudi drugi.

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ in diapozitivov verskih znamenj ob slovenski planinski poti bo v naši dvorani v nedeljo, 14. marca, po maši. Predaval in razstavljal bo Ciril Velkovrh, diplomirani matematik, ki je zbral in pripravil več sto fotografij in diapozitivov kapelic in verskih znamenj na naši planinski poti. G. Velkovrh je imel do zdaj že več kot dvajset razstav po raznih krajih Slovenije. Tudi v Avstraliji bo razstavljal po naših verskih središčih in društvih. Že zdaj ste lepo vabljeni, da se udeležite razstave in predavanja. Vstopnine ne bo, ampak samo prostovoljni prispevki.

PRIPRAVA NA PRVO SV. OBHAJILO se bo začela v nekaj tednih, če bo dovolj prijavljenih. Če imate otroka, ki je star vsaj osem let, ga čim prej prijavite za pouk. Če jih ne bo dovolj, vam priporočamo, da vpišete otroka za

pripravo na zakramente v krajevni župniji. Ko ste dali otroka krstiti, ste obljubili, da boste poskrbeli, da bo prejel tudi druge zakramente, kot je zakrament sprave, sv. obhajila in sv. birme.

SKRB ZA BOLNIKE je važna naloga naše skupnosti. Marsikatera družina, ki ima bolnika v svoji sredi, je potrebna pomoči od zunaj. Žal so primeri, ko niti najbližji po krvi ne skrbe za svoje bolne sorodnike. Včasih mi kdo potoži, dokler smo bili zdravi, smo imeli dosti obiskov, zdaj, ko je bolezen v hiši, nas pa ti nekdanji prijatelji ne poznajo več. Hvala Bogu pa so tudi primeri, ko naši ljudje obiskujejo bolne, četudi niso z njimi v sorodu in niti ne njihovi vaščani in krajani. Ko bi jih le bilo več. Obveščajte nas o bolnikih, da jih obiščemo in podelimo zakramente. Za tiste, ki ste oddaljeni od naših verskih središč, je važno, da v primeru boleznii obvestite krajevnega duhovnika. Lahko obvestite tudi nas, in ga bomo mi telefonsko prosili za podelitev zakramentov.

ČIŠČENJE CERKVE IN DVORANE – Hvaležni smo vsem rojakom, ki so do zdaj darovali 30 dolarjev za stroške čiščenja. Priporočamo se tudi drugim, da se pridružijo prvim darovalcem letošnjega leta. Hvaležni

POMAGAJTE PRI GRADNJI KATOLIŠKEGA VRTCA V MURSKI SOBOTI – Dragi rojaki v Avstraliji, oglašja se Vam župnik iz Murske Sobote. Tudi sam sem že enkrat bil v Avstraliji in to ravno takrat, ko je nastajala slovenska država. Skupaj z mnogimi sem takrat protestiral v Sydneyju, da bi zahodne države priznale Sloveniji samostojnost. Z nekaterimi sem se morda celo srečal, in to v Sydneyju ali na Zlati obali. Hotel sem priti tudi v Melbourne, pa sem moral prej domov, ker mi je umrla mama.

Tokrat se na Vas, dragi rojaki, obračam s prošnjo, ali

smo tudi tistim, ki nam prinašajo zelenjavo, sadje in razno hrano za našo kuhinjo, da tako zmanjšajo stroške.

KRST – GORAN IVAN KLEMENIČ, Eastwood, N.S.W. Oče Darko, mati Rosemary, roj. Škraban. Botra sta bila Vesna Bošnjak in Edi Škraban. – Sv. Rafael, Merrylands, 31. januarja 1999. Krstil je p. Filip, to je bil njegov prvi krst v Avstraliji.

POROKA – ANDREJ DOLENC, Ljubljana. Sin pokojnega Martina in Marije, roj. Jenko, in DORIS KALIN, Ljubljana. Hči Tomaža in pokojne Grete, roj. Marič. Priči sta bila Valentin in Erika Benedik. Moj nečak Andrej in zaročenka Doris sta bila oba rojena v Ljubljani in krščena v župniji sv. Frančiška v Šiški (Ljubljana). Tamkajšnji župnik p. Pavle Jakop je dal odpustnico in dovoljenje za poroko v Avstraliji. Poročil sem ju med poročno mašo ob asistenci p. Filipa v soboto, 19. decembra 1998. Nato sta šla na poročno potovanje po Avstralji. Konec januarja sta se vrnila domov. Andrej in Doris, pa tudi jaz, smo iskreno hvaležni vsem njunim prijateljem za vse prijaznosti, obiske in izlete, ki sta jih opravila v njihovi družbi in z njihovo pomočjo. Novoporočencema čestitamo in želimo obilo božjega blagoslova!

p. Valerijan

bi nam lahko pomagali obnoviti denacionalizirano stavbo (odvzeto leta 1945, vrnjeno leta 1995). V njej bomo imeli otroški vrtec, knjižnico, prostore Karitasa in svetovalnico, prostore za mladino ter majhno kapelico za meditativne in molitvene skupine. V Murski Soboti imamo redovne sestre Hčera Marije Pomočnice (sestre salezijanke), ki že imajo otroški vrtec v svoji zasebni hiši. Ko bomo vrnjeno stavbo obnovili, ga bomo preselili vanjo. V vrtcu bo lahko 60 otrok.

Morda se niti ne zavedamo, kako velika pedagoška pridobitev bo za vse Prekmurje, da bomo v Murski Soboti imeli katoliški vrtec. Morda bomo imeli v tej stavbi tudi škofijo in svojega škofa za Prekmurje in Prlekijo.

Naredili smo že novo streho in zgradili dva prizidka, uredili smo vso dokumentacijo in za to do zdaj porabili 300.000 avstralskih dolarjev. Računamo, da bodo druga dela stala še dodatnih 300.000.

Vem, da morate vsi trdo delati za vse, kar imate. Toda prepričan sem, da bo vsak, ki bo prebral ta dopis, z veseljem žrtvoval nekaj svojih prihrankov, pa četudi samo en dolar. Saj poznate tisti pregovor: Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača. Bog plačaj vsem in

vsakemu za vsak dolar. Dobri Bog naj blagoslovlja Vaše delo in vse Vas, dragi rojaki v Avstraliji.

Lepo vas pozdravljam

Martin Horvat, soboški župnik

ZAHVALA – Blagoslovljen božič, veliko miru, osebne sreče in zdravja v novem letu 1999. Ob tej priložnosti se vam iskreno zahvaljujemo za vso pomoč pri nabavi zvonov za Razkriško romarsko cerkev. Leto je za nami in hvala vam, da ste bili z nami ob velikih in zgodovinskih dogodkih!

Rola Marijan, župnik, Razkrižje

Cerkev v Razkrižju

NAROČITE KNJIGO PLANINČEVA MICKA – Že pred božičnimi in novoletnimi prazniki so voščilo za bralce Misli poslali tudi pevki Maja Lesjak in Tanja Meža ter citrar Marjan Marinšek, ki so nastopili v Avstraliji ob peti obletnici Glasa Slovenije. »V najlepšem spominu nam je turneja med avstralskimi Slovenci maja letos in pesmi, ki smo jih skupaj prepevali na naših srečanjih od Sydneyja do Melbourne,« tako pišejo. Marjan Marinšek pa nam je poslal tudi svojo najnovejšo knjigo Planinčeva Micka, lepo, dobro in poučno kmečko povest s

Kozjanskega. Pesnik Tone Pavček v spremni besedi h knjigi zapiše: »Šel sem za Micko in njeno zgodbo in znova spoznaval resnico: vse, kar je res velikega v velikem svetu, je doma tudi po naših grapah in gričih, sta lepota kraja in ljudi, je nepretrgana govornica iz roda v rod, ki poimenuje sebe, svojo žejo po boljšem in svojo človečnost. In še: tisti, ki je doma v naročju svojega kraja, razume njegovo narečje in najde za svoj kraj in za svoje ljudi pravo besedo. Našel jo je tudi zaljubljenec v te kozjanske kraje Marjan Marinšek.« Avtor pošlje knjigo na dom po ceni 32 avstralskih dolarjev, poštnino pa kupcu pokloni. Knjigo plačate po povzetju s čekom na uradništvu Misli. Za tiste, ki bi jih knjiga zanimala, imamo v uradništvu izvod, ki ga lahko prelistajo.

POPRAVILO STREHE NA VAŠKI CERKVI –

Vaščani Logje smo lani začeli zbiralno akcijo, s katero zbiramo denar za popravilo strehe na vaški cerkvi sv. Primoža in Felicijana, ki je pred kratkim praznovala stoletnico. V naši vasici v Breginjskem kotu je pred vojnama živelo veliko ljudi, potem pa se je večina izselila, tako da je danes tu le še okoli 80 prebivalcev. Vaščani smo že večkrat po svojih zmožnostih prispevali denar, vendar nismo uspeli zbrati dovolj denarja za novo streho.

Na vas se obračamo s prošnjo, da bi tudi v vaši fari organizirali zbiralno akcijo in tako omogočili sodelovati pri obnovi naše cerkve vsem vernikom, ki bi to želeli. Zbrane prispevke lahko nakažete na naš račun, ki smo ga odprli posebej za ta namen: **Krekova banka d.d. Maribor, swift code: KREK SI 22, account number: 500-952-14, s pripisom g. Alfonz Močnik, Župnišče Breginj, Vikariat Logje.**

Ob tej priložnosti bi radi vašim faranom v imenu vseh vaščanov Logje voščili vesele, blagoslovljene božične praznike ter veliko uspehov in osebne sreče v novem letu 1999. **Člani vaškega gradbenega odbora, Breginj**

PISMO IZ SLOVENIJE – Dragi prijatelji, priznam, da se vam nekoliko pozno oglašam. Temu so »krive« mnoge obveznosti ob koncu leta, pa saj tudi veste, da nam upokojencem vedno zmanjkuje časa.

Po vrnitvi v Slovenijo mi vseskozi na duši leži naloga, da se vam, s katerimi sem delil mesec dni mojega bivanja v Melbourne, moram zahvaliti za lep sprejem. Šele zdaj kot na filmu za menoj prihajajo spomini na enkratno doživetje med vami, v tako oddaljeni in lepi deželi Avstraliji. V lepem spominu imam vaše versko in kulturno središče v Kewju, ki mu rečem Slovenija v malem. Polna

cerkev pri nedeljskih mašah, dvorana pod njo, v kateri sem bil priča pristrčne družabnosti starejših ljudi in odra, na katerem nas je zabavala vaša mlajša generacija, dober organizator in dušni pastir pater Metod. Vse to in še kaj je na mene naredilo prelep vtis sožitja in vašega srečnega življenja. Dobro vem, da vam ni bilo z rožicami posuto. V življenju so tudi problemi. Vem pa, da jih vsak zase in vsi skupaj uspešno premagujete, kar kaže vaša dobra organiziranost, vaše središče, publikacije, kulturna društva, ki jih, žal, razen SDM in St. Albansa, nisem imel prilžnosti obiskati.

Nepozabni so mi ostali izleti v Grampiensih in Daylesfordu, zabavni organizatorji izletov, Leberjeva ga. Helena in g. Ivo ter ga. Draga Gomizel, lepo petje g. Lojzeta Jeriča (ta mi dolguje obljubljeni tekst svojih pesmi) in drugi sopotniki, njihove šale, postrežba v avtobusu in na prostem. Skratka vzdušje, kakršnega bi si želel tudi v svoji domovini.

Zelo sem bil počaščen z vabili in prisrčnimi sprejemi na domovih številnih ljudi, ki so me poznali samo prek prijatelja Ljuba Pirnata in kot avtorja knjige *Bratje Pirnat ali še to ne*. Hvaležen sem tudi gospe Meti Lenarčič, odlični voditeljici slovenske oddaje na Radiu 3 ZZZ in njenemu soprogu g. Petru za lep izlet na Olindi, g. Cirilu Kovačiču za celodnevni izlet v zgodovinski Ballarat. Seveda sta mi veliko uslugo nudila gostiteljca Peter in Marta Pirnat ter njun oče, vaš prijatelj Ljubo Pirnat.

Spoštovani! Vsa ta doživetja bom strnil v knjigi, ki jo že pišem. To ne bo vaša zgodovina, ampak le kamenček v mozaiku trenutnega življenja tistih ljudi, ki sem jih spoznal, saj za kaj več bi moral med vami bivati veliko več časa kot pa mesec dni. V njej bi rad bralce v domovini seznanil, da na ozemlju pete celine bivajo izjemno pridni ljudje dveh domovin, bralcem v Melbournu pa podal vašo sliko skozi moja prijazna očala.

O vaših prizadevanjih in voluntarizmu za ohranitev materinega jezika, kulture in navad, sem poročal na Slovenski izseljenski matici in Uradu za Slovence po svetu pri Ministrstvu za zunanje zadeve in jih prosil za tesnejše in bolj plodno sodelovanje z vami.

Želim vam (z zamudo) vesel božič ter zdravja in sreče v letu 1999. Vsem prav lep pozdrav

Vaš dr. Velimir Vulikić, Domžale

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES je pred nedavnim na tiskovni konferenci predstavil predlog zakona o statusu Slovencev brez slovenskega državljanstva. Po ocenah je po svetu razpršenih več kot

360.000 pripadnikov slovenskega naroda brez slovenskega državljanstva. Večina je nezadovoljna zaradi, po njihovem mnenju, premajhne pozornosti, ki jim jo izkazuje Slovenija in zlasti zaradi dejstva, da jih obravnava kot tujce. Slovenci brez slovenskega državljanstva upravičeno pričakujejo nekatere pravice in prednosti v primerjavi z ostalimi tujimi državljani. Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je bila že leta 1995 pobudnica sprejetja in predlagateljica osnutka predloga zakona o posebnem statusu Slovencev brez slovenskega državljanstva. Zdaj bo predlog zakona končno obravnaval državni zbor. Zaradi pomanjkanja prostora v Mislih objavljamo samo osmi člen predloga tega zakona, če pa koga zanima v celoti, naj se obrne na tajništvo Avstralske slovenske konference SSK, na Jožico Gerden (03 5023 7325) in ga lahko dobi po pošti.

8. člen predloga zakona za Slovence po svetu brez slovenskega državljanstva

Oseba s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva ima po tem zakonu zagotovljene naslednje pravice:

1. pravico do vstopa v državo Republiko Slovenijo brez vstopnega vizuma, tudi če država, katere državljan je upravičenec, z Republiko Slovenijo ni podpisala sporazuma o odpravi vizumov;

2. izenačenost z državljani Republike Slovenije pri plačevanju in storitvah turistične in ostale ponudbe v Republici Sloveniji;

3. izenačenost z državljani Slovenije pri kandidiranju za štipendije in pridobivanju štipendij za izobraževanje v Republici Sloveniji;

4. pravico do enakopravnega pristopa k javnim kulturnim in znanstvenim projektom Republike Slovenije, bodisi kot kandidat za nosilca projekta ali kandidat za sodelavca v projektu;

5. pravico do statusa rednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti;

6. pravico do dedovanja po državljanu Republike Slovenije, če z državo, katere državljan je upravičenec, ne obstaja vzajemnost z Republiko Slovenijo glede dedovanja oz. ni podpisana mednarodna pogodba;

7. pravico do pridobitve lastninske pravice na zemljiščih in nepremičninah pod enakimi pogoji kot slovenski državljani;

8. pravico do aktivne in pasivne volilne pravice na volitvah v Državni svet Republike Slovenije;

9. pravico do pridobitve priznanj in odlikovanj Republike Slovenije;

10. prednost pred tujci pri zaposlitvi v R Sloveniji.

sv. ciril in metod melbourne

*p. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

PREGLED DOGODKOV zadnjih dveh mesecev v verskem in kulturnem središču.

Kar se tiče kulturnega dogajanja, je od ustanovitve konec oktobra 1998 zelo aktiven **kulturni odbor** pod vodstvom Drage Gelt.

God **sv. Miklavža** je bil letos prav na nedeljo. Obiskal nas je v dvorani in obdaril otroke, pa tudi nekatere odrasle. Patru je prebral in izročil nekajmetrsko listo z željami otrok in odraslih. Isti dan nam je **oktet TEŠ** (termoelektrarne Šoštanj) prepeval narodne pesmi, društvo sv. Eme pa je prodajalo orehe za božično potico.

V petek, 11. decembra, je bila med nami na kratkem obisku **družina Galič** iz Velenja. Ob tej priložnosti jim je napisal pesem v pozdrav Ivan Lapuh, zapelo in zaigralo je nekaj naših mladih, med njimi folklorna skupina Iskra, prejeli so tudi simbolična darila.

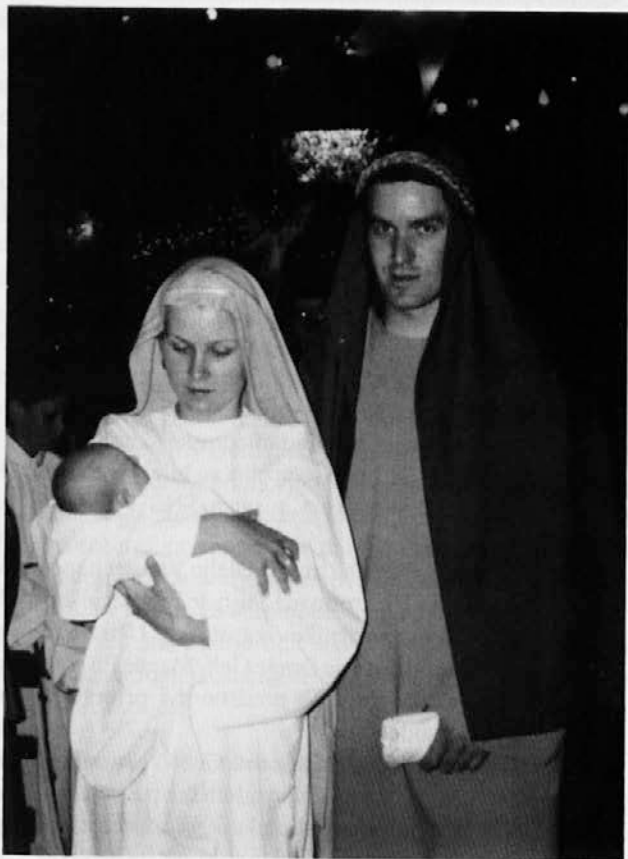
V torek, 15. decembra, je bil ustanovni sestanek **odbora staršev** Slomškove šole. Določili so odgovorne za posamezne dejavnosti v okviru šole in se dogovorili za selitev šolskega razreda iz kapele v nekdanjo "biljardno sobo". Biljard smo predstavili v veliko jedilnico Baragovega doma. Odbor staršev je organiziral izpraznitev sobe z biljardom, ki je doslej služila za skladišče, obnovo pa bodo izpeljali naši mojstri in prostovoljci. Ker smo ob mojem pisanju sredi tega dela, bom več o tem morda poročal drugič. Novi razred naj bi bil odprt že 21. februarja.

Misli, januar - februar 1999

Letos smo prvič sodelovali na **mednarodnem nagradnem likovnem razpisu** za otroke od 5-15 let, ki ga organizirajo v Sloveniji.

Božično oddajo, oziroma njen božični del na radiju 3ZZZ, je pripravila Lidija Lapuh s sodelavci.

Neposredne priprave na **božično praznovanje** smo začeli dober teden pred praznikom s priložnostjo za spoved po cerkvah v različnih delih Melbourne. V našem središču so rojaki očistili okolico cerkve in Baragovega doma, postavili jaslice in božična drevesca pri lurški votlini, na terasi nad vhodom v cerkev in v cerkvi. Na božični večer je bila od desetih do enajstih še priložnost za sv. spoved, potem pa se je začela "božičnica", ki so jo pod idejnim vodstvom Anite Fistrič pripravili mladi z animatorji pod naslovom: "Pesem Sveta noč in njena zgodovina". Ta božični program je bil večinoma v angleščini, potem pa polnočnica v slovenščini. Dva od mladih sta bila oblečena v Jožefa in Marijo, neka družina pa je "posodila" dojenčka, ki je bil vso mašo lepo priden,

Tania in Simon Grilj kot Marija in Jožef z Jezuščkom

kot se za Jezuščka spodobi. Po vročem dnevu je bila noč prijetno topla, vendar sveža, tako je bil prostor pred lurško votlino povsem napolnjen. Na božični dan smo imeli pozno mašo spet na prostem, vendar so se mnogi ustrašili napovedanih 37 stopinj in vročega avstralskega sonca, tako da nas je bilo precej manj kot za polnočnico. Mešani pevski zbor pa je vseeno veselo prepeval božične pesmi med mašo, pa tudi nekaj oblakov in vetra nas je hladilo.

Moj božični dar – Od poslanih 1.400 božičnih pisem smo jih dobili nazaj 374 s skupno vsoto \$8.055,50. Bog vam povrni za vse darove.

Mt. Eliza - V prvem tednu se je skupnih počitnic v tem prijetnem kraju udeležilo nad trideset starejših in staršev z otroki, v drugem tednu pa nad štirideset večinoma mladih. Več o tem si lahko preberete v koticu mladih. V času počitnic me je v našem središču nadomeščal p. Filip iz Sydneyja. Dobro se je znašel, opravil vse redne maše doma, v Geelongu in v St. Albansu ter urejeval sprotne stvari. Mnogim je takoj postal domač z dobrim poznavanjem slovenskih krajev, od koder so naši ljudje doma. Bog povrni njemu, pa tudi p. Valerijanu, ki je moral v tem času spet sam nositi vso težo dela.

Na prvo nedeljo v februarju nam je **mladinska skupina** (njen ustanovni sestanek je bil z izvolitvijo predsednika, podpredsednice in blagajničarke 15. decembra) s sodelavci pripravila lepo proslavo ob kulturnem prazniku. Spregovoril nam je tudi prof. Mirko Juteršek, umetnostni zgodovinar iz Ljubljane, ki je bil s soprogo tu na obisku. SNS je poskrbel za kosilo, predsednik pa je imel slavnostni nagovor. Isto nedeljo smo imeli spet več sodelovanja mladih pri maši z branjem in pesmijo, podobno kot je bilo to že pred nekaj leti. V načrtu je, da bo deseta maša na prvo nedeljo v mesecu bolj mladinsko obarvana, oblikovala pa naj bi jo mladinska skupina.

V ponedeljek, 15. 2., bodo (oziroma so bile) od 10.00 do 13. 00 **konzularne ure** v pisarni SNS v našem središču.

Od februarja dalje bodo na tretjo nedeljo v mesecu spet **družinska kosila**. Na tretjo nedeljo v februarju bo predstavitev šolskih priročnikov za otroke, **Učimo se slovensko 2. in 3. del**, avtoric Drage Gelt, Magde Pišotek in Marije Penca. Program ob predstavitvi pripravljiva Slomškova šola s sodelavci.

V marcu bo Avstralijo obiskal **prof. Ciril Velkoverh** iz Ljubljane. S predavanjem ob diapozitivih in s povečanimi fotografijami nam bo v nedeljo, 7. marca, predstavil verska znamenja na Slovenski planinski poti. Gostoval bo tudi v nekaterih društvih in drugih dveh verskih

središčih. Obisk organizira naš kulturni odbor.

Tretjo nedeljo v marcu bodo pri nas **Hruški fantje**.

Mladinski koncert v oktobru, letos 25. po vrsti, bo v Melbournu. Mladinska skupina in pododbor kulturnega odbora sta se že nekajkrat sestala zaradi njegove priprave.

Postni čas se letos začne 17. februarja.

Posebna ponudba

Misli lahko v prihodnje naročite tudi na kaseti. To je možnost za vse, ki zaradi poslabšanega vida težko berete. Prosimo, da nam pomagate in obvestite o tem vse, ki bi jim lahko s tem pomagali priti v stik s slovensko besedo.

Oglasite se na uredništvo Misli.

KRSTI - V decembru nismo imeli nobenega krsta, v januarju pa dva. **Lachlan Campbell Fergeus** je bil krščen takoj po Novem letu, 3. januarja. Njegovi starši so Wayne Stephen Fergeus in Helena Sonja Oppeli, botra pa sta bila Anita in Andrew Fistrič. Na god sv. Antona Puščavnika, 17. januarja, pa je bila s krstom sprejeta med božje otroke **Alysia Marie Jernejčič**, hčerka Marjana Jernejčiča in Stephanie, roj. Grl. Botra sta bila Tony Grl in John Jernejčič. Obe družini sta h krstu prinesli tretjega otroka. Čestitamo!

POROKE nismo imeli nobene, le nekaj priprav nanje.

POGREBOV je bilo spet največ.

Anton Brožič se je poslovil s tega sveta 1. decembra. Rojen je bil 7. 3. 1931. leta v Vrbici pri Ilirski Bistrici kot četrti od sedmih otrok. Leta 1953 se je v Trstu poročil z Ivanko, roj. Šuštar (umrla 1989). V Avstralijo sta prišla leta 1954. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Kristina, Marija in Joe. Do leta 1985 so živeli v North Altoni, potem pa v Bacchus Marsh, oboje Melbourne. Zapušča otroke, pet vnukov, sestra Pavlo in Marijo v Sloveniji, sestro Kristino ter brata Iva in Jožeta v Torontu. Od Antona smo se z molitvijo rožnega venca poslovili v nedeljo, 6. decembra, v ponedeljek pa s sveto mašo v cerkvi sv. Leona Velikega v North Altoni. Pokopan je na pokopališču v Keilorju.

Frank Božič je umrl 18. decembra v Royal Melbourne Hospital. Rodil se je na Novo leto 1922. leta na

Ostrožnem Brdu pri Ilirski Bistrici kot tretji od šestih otrok. Živita še sestra Štefanja in brat Anton, oba v Sloveniji. Na silvestrovo 1955 se je v Ljubljani poročil z Marijo, roj. Kokalj. V Avstralijo sta prišla z ladjo Toscana, 1. 3. 1959. Živela sta v raznih delih Melbourne, 1974. leta pa sta si ustvarila dom v East Keilorju. Od operacije istega leta je imel Frank težave, ki pa jih je potrpežljivo prenašal. Pogrebne molitve z rožnim vencem smo imeli v dvorani Tobin Brothers v North Melbourne, pokopan pa je na pokopališču v Keilorju.

Jože Urbančič (kroniko povzemam po lističu, ki ga je družina pripravila za pogreb) se je kot peti od osmih otrok rodil na Kalu pri Pivki, 16. 3. 1938. V Avstralijo je prišel 26. 1. 1966. Poročil se je z Elizabeth Healey, 17. aprila 1971. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Geanette, Andrew in Karen, katerim je bil ljubezniv in ponosen oče. Bil je zvest član Slovenskega društva Melbourne in vnet balinar. Rad je prepeval v družbi prijateljev in v zborih Triglav in S.D.M. V Thomastownu je odprl mizarstvo delavnico in je bil odličen mojster. V svojem podjetju je kot vajence zaposlil samo slovenske fante in tudi iz njih naredil poklicne mojstre. Njegova zemeljska pot se je končala v torek, 22. decembra 1998, v Austin Hospitalu, Melbourne. Z molitvijo rožnega venca smo se od Jožeta poslovili 23. decembra, z mašo in pogrebom na keilorsko pokopališče pa 24. decembra. Poleg žene in otrok v Avstraliji zapušča brata Jacka in sestri Vido ter Lenčko, v Sloveniji pa sestri Marijo in Fani.

Janez Smolič iz Greensborough, Melbourne, je 16. 1. umrl doma in je pokopan na pokopališču v Keilorju. Pogrebno mašo zanj smo imeli v naši cerkvi v petek, 22. 1., na predvečer pa rožni venec in druge molitve. Rojen je bil 26. 5. 1938 v Dobrniču. Na Igu pri Ljubljani se je izučil za kovača, v Avstralijo pa je prišel za božič 1957. Leta 1960 se je poročil s Terezo (Rezko), roj. Pekolj, in je z ljubeznijo vzel za svojega tudi njenega sina Jožeta.

Najdlje, 16 let, je družina živela v Glenroyu in zadnjih 21 let v Greensborough. Delal je kot varilec in je leta 1975 odprl svoje podjetje. V Kewju je njegovo največje delo železna konstrukcija za Dom matere Romane. Že nekaj let je bolehal, vendar je bolezen premagoval z optimizmom in delom. Lani ga je bolezen začela premagovati, čeprav je bil še poln načrtov o izvršitvi sprejetih del. P. Filip Rupnik mu je zadnji dan pred smrtjo podelil zakramente za umirajoče. Poleg žene Rezke in sina Johna v Avstraliji zapušča polbrata Rajka, vnuka Danijela in Nicole, v Sloveniji pa mamo, sestro Majdo in brata Toneta.

Zahvala

Za vedno nas je zapustila draga mama, stara mama in prababica Lucija Miklavec. Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili rožnega venca in pogrebne maše, jo spremili na zadnji poti na keilorsko pokopališče, darovali cvetje in prispevke za misijone ter nam izrekli sožalje.

Zahvaljujemo se prijateljem in znancem za vso pomoč. Še posebej hvala patru Metodu za molitve in pogrebni obred. Hvala članicam Društva svete Eme za lepo urejeno dvorano in zakusko. Bog poplačaj vsem.

Draga mama, počivaj v božjem miru!

Žaljuoči: sin Silvo, Ivanka, Krista in Lojzka z družinami ter drugo sorodstvo.

ZADNJE OBVESTILO - S. EMA PIVK je umrla v Domu matere Romane v petek, 5. februarja, malo pred šesto uro zjutraj. Rožni venec zanj je bil v torek, 9. februarja, pogrebna maša pa v sredo, 10. 2. 1999. Rojena je bila 15. 6. 1915 v Gorici. V Avstralijo je prišla z drugimi sestrami leta 1966. Šestindvajsetdvajset let je bila skrbna gospodinja za patre in fante in je vedro in prijazno postregla tudi drugim, ki so se oglasili v kuhinji Baragovega doma. Leto za drugimi sestrami, ki so se vrnile v Slovenijo 1992., je iz Avstralije odšla tudi s. Ema, potem pa na vabilo p. Bazilija prišla na obisk konec leta 1996. Takrat je morala na operacijo, aprila 1997 pa so jo sprejeli v Dom matere Romane. Letos januarja je bila dva tedna v bolnici Peter MacCallum Cancer Institut, kjer so ji lajšali bolečine napredujoče bolezni. Rojaki so dežurali pri njej noč in dan. Vodstvo in osebje Doma matere Romane se je požrtvovalno zavzelo, da iz bolnice ni šla v hospic za umirajoče, temveč se je vrnila v dom.

Veseli smo, da je bila zadnje dni ob njej tudi sestra Maksimilijana Kaučič, ki je za kratek čas prišla na obisk iz Slovenije.

Vse rojake, posebno pa bolne in ostarele, vabim k molitvi za božji blagoslov vse slovenske skupnosti in načrtov, ki jih imamo v naših verskih in kulturnih središčih. Le z božjim blagoslovom nam bo vse prizadevanje tudi v duhovno korist in rast.

kotiček naših mladih

Mt.Eliza - več kot 20-letna tradicija počitniške kolonije

Saša Ceferin

Kako je v Mt.Elizi danes? P. Metod me je povabil, naj jih obiščem in naredim še nekaj posnetkov. Bil je lep sončen dan, prijetno toplo je bilo, tako, da se je človek na zeleni trati in ob prijetni sapi z morja res lepo počutil. Za vodnico sem dobila gospo Magdaleno Tomšič, ki mi je razkazala poslopje in mi povedala marsikaj o prvih letih kolonije, pa tudi kako je zdaj.

Gospa Tomšičeva je bila nekoč ena od pridnih gopodinj, ki so pripomogle k vsakoletnemu uspehu kolonije. Šele ko je zbolela in bila operirana, je odstopila. Hodi pa na počitnice v Mt.Elizo še danes.

Povedala je, da je precej mladih žena in mož, ki prihajajo na počitnice kamor so prihajali že kot otroci. Nekateri pridejo s svojimi mladimi družinami.

Res se mi je zdelo, da je tam velika družina. Mamice z majhnimi otroki, skupine otrok različnih starosti, starejši, ki se igrajo z malimi. Prijetno, domače, veselo vzdušje.

Letošnja maturantka iz slovenščine, Iris Dietner, je napisala nekaj o tem, kaj pomenijo te počitnice vsem, ki zahajajo v Mt.Elizo.

Včasih je človek lahko tudi len...

Naše počitnice

Iris Dietner

Verjetno vsakogar, ki prvič obišče počitniški kamp v Mt Elizi, preseneti lepota okolice.

Lahko rečem, da sem izgubila sapo, ko so me starši odložili z vso mojo prtljago pred ne preveč obetajočim poslopjem.

Razgled je bil prekrasen, morje mirno kot zrcalo, v daljavi nebotičniki Melbourne, nad nami pa nebo brez oblakov.

Bila sem kar precej živčna, ker nisem vedela, kako se bom vključila v usklajeno družbo, čeprav so me prijateljice, ki so že bile v tem kampu, prepričevale, da se nimam česa bati. Vzdušje je bilo res zelo prijetno.

Ko sem čez nekaj dni vprašala moje nove prijatelje, kaj imajo najraje v tem kampu in zakaj se vedno znova vračajo, so vsi enoglasno, brez premisleka, odgovorili: 'plaža in družba'. To je bilo za vse najbolj pomembno.

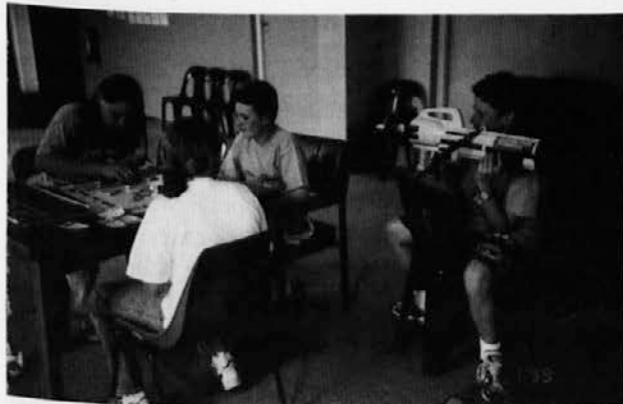
Vsi smo bili več kot zadovoljni s hrano, ki nas je spominjala na mamino kuhinjo in kot je navdušeno rekel Marti Kotvas: "It was a credit to the institution."

V tem tednu smo preživeli večino časa na plaži. Seveda pa so se dogajale tudi druge stvari. Tipični dan se je začel z mašo, po kateri smo imeli obilen zajtrk. Potem so sledile razne aktivnosti kot na primer namizni tenis, sprehod po bližnji okolici in veliko čebljanja.

Vsi smo imeli tudi določene odgovornosti in smo bili zadolženi za pomoč v kuhinji, čiščenje skupnih prostorov, organiziranje zabave za določen dan in za molitev. Te dolžnosti smo prevzeli z veseljem, ker smo ugotovili, da so lahko neke vrste zabava.

Po kosilu smo pohiteli na plažo, kjer smo ostali do večerje. Največkrat smo po večerji igrali odbojko (volleyball), ampak to nas ni dovolj utrudilo, da bi šli spat, in zato so morali mlajši obiskovalci kampa malo potrpeti zaradi naših izbruhov smeha in loputanja vrat.

Na koncu vam lahko iz vsega srca priporočim najmanj teden ali dva počitka v tem prelepem kampu.

Prvi teden: sonce, plavo nebo in morje

Mladina pri igri

*Anita Sankovič - di Morganti
maturantka 1985) s svojim
sinčkom in hčerko*

Drugi teden - v jedilnici pri dobri večerji.

*Milka in Stephanie Lenko:
"Dobro se imamo."*

*Hodnik - popoldanska
družabnost*

*Francka rada kuha.
Danes pripravlja polpete,
pa še kaj drugega.*

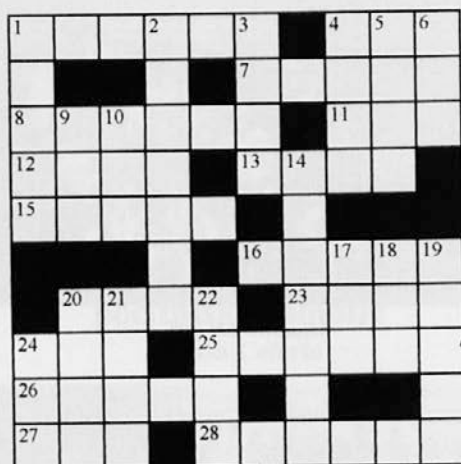
*Zahodni pogled na Mt. Eliza dom.
Gospa Tomšič v ospredju.*

Lidija Bratina s sinčkom

Foto: Saša Ceferin

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO: 1. obed; 5. sipa; 10. otok; 11. gor; 12. galeb; 13. RZA; 14. roman; 16. anatom; 18. vikend; 21. sokol; 23. alt; 24. Izola; 26. jok; 27. otet; 28. svak; 29. Itil.

NAVPIČNO: 2. bolna; 3. ete; 4. Dobrovo; 6. igra; 7. poznan; 8. ara; 9. igla; 15. omiliti; 17. naslov; 19. eroti; 20. dlan; 22. otka; 23. ajs; 25. zet.

Edino pravilno rešitev križanke je tokrat poslal naš nagrajenec iz decembrske številke Jože Grilj. Še enkrat čestitamo, po pošti pa vam bomo poslali knjigo.

VODORAVNO: 1. deklica v šoli; 4. oče; 7. drevesni hrošč; 8. otročja, preprosta ženska; 11. vek, doba; 12. moško ime; 13. ropotija; 15. top; 16. dan v tednu; 20. enomestno število; 23. vijuga, okljuk; 24. gora na Kreti, tudi žensko ime; 25. sklepna beseda; 26. star srebrn avstrijski novc; 27. ne mi, ampak ...; 28. gnusen.

NAVPIČNO: 1. razpored šolskih ur; 2. živčne bolezni; 3. kuminov liker; 4. ploščinska mera; 5. bruto sestavljata neto in ...; 6. dolgorepa papiga; 9. nekdanji turški naslov za častnike in uradnike; 10. najmanjši kemični sestavni del; 14. kontinent, imenovan tudi Novi svet; 17. tanka, lahka mrežasta tkanina za zastore; 18. moško ime (skrajšano); 19. nekdanji naslov visokih dostojanstvenikov pri Mongolih; 20. germ. bog modrosti; 21. pripomoček za sankanje; 22. pri krojaču vzamejo človeku; 24. moško ime (skrajšano).

Anica Cuderman iz Mt. Meeja v Queenslandu je razrešila uganko Miklavževe fotografije. Takole piše:

“Slikana je bila decembra 1978 na novokupljeni slovenski zemlji društva Planinke. Dvorane takrat še nismo imeli in smo se zbirali kar na prostem. Takrat je queenslandske rojake prvič obiskal pravi Miklavž.

Miklavž na sliki je Jože Vah, angelček na levi je Carmel Sauli, na desni pa Julie Juras. Parkelj je Ivan Pišotek. Danes imajo že vsi svoje otroke. Za parkljem stoji Toni Brožič. Za drevosom na levi stoji že pokojni Silvo Pregelj. Voziček je za otroke izdelal moj pokojni ata Vinko Molan. Miklavževa obleka pa je z vseh vetrov. Kapo sem naredila sama, brado kupila, plašč je od našega farnega župnika v Park Ridgeu, ker je bil že malo obrabljen, sem mu v zameno pomagala do novega. Albo-srajco pa mi je poslal pater Valerijan iz Sydneyja. Za lanskega Miklavža nam je poslal že novo albo, ker je prejšnja preveč cvetela. Fotografijo je posnel nedavno pokojni dr. George Gilford.

Miklavž se z leti menja in tudi stara. Še vedno pa je dobrodošel na Planiki, kjer že toliko let razveseljuje naše tri generacije.”

UGANKA TEGA MESECA

Hvala gospe Anici Cuderman, upamo, da bo uživala ob zvokih kasete, ki smo ji jo poslali kot nagrado. Za vas, dragi bralci, pa objavljamo že drugo skrivnostno fotografijo, ki na hrbtni strani ne nosi nobenih podatkov. Ne kdaj in kje je nastala, niti kdo so razigrani fantje na sliki. Radovedni pričakujemo vašo pomoč, za katero se vam bomo seveda oddolžili.

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

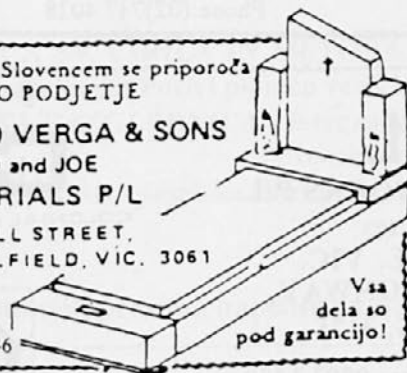
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

MARIO JURCIC

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association

• HOMES • EXTENSIONS
SPECIALISING IN ALL CONCRETE WORK
CONCRETE POOLS, LANDSCAPING
AND PAVERS

PHONE: 9402 0584
MOB: 0417 403 427

PO Box 384
Frenchs Forest 1640

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugi v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE 189 Boundary Road 9328 3999

BERWICK 9796 2866 NOBLE PARK 9558 4999

BRIGHTON 9596 2253 PAKENHAM (03) 5940 1277

CRANBOURNE (03) 5996 7211 RINGWOOD 9870 8011

DONCASTER 9840 1155 ST ALBANS 9364 0099

EAST BURWOOD 9886 1600 SUNSHINE 9364 8711

ESSENDON 9331 1800 WERRIBEE 9748 7900

FRANKSTON 9775 5022

GLENROY 9306 7211 *Frances Tobin & Associates*

MALVERN 9576 0433 EAST BURWOOD 9802 9888

MOORABBIN 9532 2211 BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TABU

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a *free consultation* contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za *prvo*
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P. O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02)747 4028

HD HYUNDAI

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

CM
COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Videokasete iz Baragove knjižnice

- SLOVENIA - film o lepotah Slovenije v angleščini, primerno darilo za vaše avstralske prijatelje, cena je 25 dolarjev
- PODAJMO SI ROKE - 23. mladinski koncert, ki je bil v Sydneyju oktobra 1997, cena \$20.
- TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah ju spremlja Marjan Marinšek. Cena je 10 dolarjev.
- PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, dveurna videokaseta o papeževem obisku, vse od njegovega prihoda do slovesa na brniškem letališču. Cena je 25 dolarjev.
- JEZUS - triinosemdesetminutna videokaseta o Jezusovem življenju v slovenščini po izredno ugodni ceni, samo 6 dolarjev.
- PATER BAZILIJ VALENTIN, POGREB (30 minut) - oddaja s televizijske postaje Chanel 31, cena je 16 dolarjev.
- 30 LET - HENČEK IGRA NAPREJ, cena 25 dolarjev.

Spominske izdaje ob obletnicah naših cerkva

- 30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU - triurna videokaseta s slavnostnim programom z naslovom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.
SPOMINSKA RAZGLEDNICA s fotografijami treh avstralskih slovenskih cerkva in oltarjev	\$1.50
V ZORENJU DUŠE - pesniška zbirka Ivana B. Legiša	\$15

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 R'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

1999

GROUPS FOR SLOVENIA
GROUPS FOR SLOVENIA

rra,
departing from Adelaide, Brisbane, Canberra,
Melbourne & Sydney
SPECIAL AIRFARES FROM \$1450

Book now for the following dates:-

27/2/99; 31/3/99; 15/5/99; 29/5/99;
2/6/99; 23/6/99; 5/7/99; 9/8/99

**Some of these dates are to coincide with
the visit of the Holy Father to Slovenia.**

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1999

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**